

ÅRHUS STATSGYMNASIUM

Omslag: Asger Jorns og Pierre Wemaères gobelin i skolens festsal
„Den lange rejse“
Efter foto af Lars Bay, Silkeborg museum

2002/03

ÅRHUS STATSGYMNASIUM

Skoleåret 2002/03

Adresse: Fenrisvej 33

8210 Århus V

Hjemmeside: www.aasg.dk

Tlf.: 86 15 89 55

86 15 79 00 + lokalnr.

Fax: 86 15 89 45

E-post: post@aasg.dk

Øvrige telefoner:

Lærerværelse: 86 15 84 89

Elevetelefon: 86 75 24 39

Pedel: 28 14 22 57

Kantinen: 86 15 22 02

8615 7900 +

Rektor:

Keld Larsen ☎ # 35

Ledende inspektør:

Anton Vinderslev ☎ # 36

Inspektører:

Anne Merete Frederiksen ☎ # 37

Annemarie Kastberg ☎ # 53

Birthe Find Rasmussen ☎ # 52

Kaare Petersen ☎ # 47

Studievejledere:

Dorthe Antonsen ☎ # 43

Merete Hejl-Nielsen ☎ # 42

Michael Andersen ☎ # 43

Torben Wulff ☎ # 42

Bibliotekar:

Christian Bech Sørensen ☎ # 49

Årsskriftredaktion:

Anne Merete Frederiksen

Vivi Guldberg

Lisbeth Hansen

Jytte Petersen

Vibeke Spanning

Fotos:

Niels Åge Skovbo

Anne Merete Frederiksen

Annemarie Kastberg

Jytte Petersen

Elevfotos

Layout:

JP kommunikation

Tryk:

Delta Grafisk as

Oplag:

1300

Indholdsfortegnelse**Velkommen til ÅSG**

fra rektor

fra Elevrådet

Side

4

5

Skolen oplevet

1c introtur 2002

Spiralrum og gyngende underarme - Ny lærer på ÅSG

Bygningen er svaret - Midtvejs i gymnasiet

På falderebet

Det var så det...- Gymnasietid ved et årtusindskift

6

7

10

11

12

Skoleåret 2002/03

Sammenhæng og progression i projektarbejde

Scener fra en tysklærers hverdag

"De sorte i USA" - et projekt i 1x 2003

Projekt i 2.g højniveau med fokus på formidling

Den naturvidenskabelige temadag

ÅSG's softballturnering 2002

At rejse er at vaske øjnene - Studietur som fællesprojekt

Studietur til Barcelona

Studietur til Rom

Min fætters café

Melodi Grand Prix på ÅSG

En tur i tidsmaskinen - Gammel-elev-fest

"Hair" - en musical

Revy 2003

Skolefest

14

15

19

20

22

23

24

25

26

28

29

30

32

34

36

Bygninger og kunst

Bygninger og ydre arealer 2002/03

Den lange rejse - Elevdigtet

38

43

Udvalg og arbejdsgrupper

Skolebestyrelsen

Fællesudvalget

Elevrådet

Operation Dagsværk - Nepal 2002

ÅSG's skoleblad om et udviklingsrigt skoleår

ÅSG's Venner

44

47

48

50

52

53

Blade fra kalenderen

Elevr 2002/03

Ansatte ved ÅSG

Planer over skolens to etager

Ringetider

54

55

59

70

72

VELKOMMEN TIL ÅSG

Velkommen som elev på Århus Statsgymnasium

Vi byder dig velkommen til en skole, der først og fremmest skal være et godt sted at lære. Gennem de kommende år vil du dels bygge videre på din viden og kunnen fra grundskolen, dels stifte bekendtskab med en række nye fag og arbejdsmetoder.

Du vil komme til at fordybe dig i fagene på mange forskellige måder: gennem klasseundervisning, øvelser, gruppearbejder og arbejde i laboratorier, i IT-centeret, i biblioteket, på ekskursioner og på studietur. I de enkelte fag vil du opnå en høj kompetence, der giver dig et solidt fundament for de videregående uddannelser. Men tilsammen vil fagene også give dig en mere bred forståelse af dig selv og den verden, du lever i. Du vil med andre ord tilegne dig det, man med et lidt gammelagtigt ord kalder "almene dannelse".

Desuden vil du gennem arbejdet på skolen opøve en række personlige kompetencer som f.eks. samarbejdsevne, kreativitet, selvstændighed, analytisk evne og ansvarlighed.

Skolen er ikke alene et godt sted at lære, men også et godt sted at være. Livet på skolen omfatter andet end undervisningen i fagene. Det handler også om kammeratskab, fælles oplevelser, fester og engagement i forskellige aktiviteter uden for skoletid: musik, billedkunst, idræt, filmklub, revy, og hvad der ellers tages initiativ til i løbet af skoleåret.

Men du må ikke opfatte gymnasiet som et su-

permarked af tilbud, hvor man blot vælger de færdige varer på hylderne. Her skal du selv producere! For at få et godt resultat af din gymnasietid er det nødvendigt, at du yder en indsats. Det gælder om at engagere sig i fagene - være med i undervisningen og det skriftlige arbejde - og det gælder om at tage del i det øvrige skoleliv.

Når du kommer til skolen den første dag efter sommerferien, vil dit første indtryk være en grå, stram og retlinet bygning og en masse fremmede mennesker. Snart vil du imidlertid opleve, at "de fremmede" bliver til en del af et skolefællesskab, og du vil opdage, at der bag skolens grå mure udfolder sig et liv i mange farver.

Keld Larsen, rektor

Kunsten at cykle uden støttehjul

Jamen så velkommen da, men nu må du jo endelig ikke tro, at det er lutter lagkage, du her er indbudt til. Faktisk kan man sige, at det at starte i gymnasiet er ligesom at lære at cykle uden støttehjul. Ikke fordi gymnasiet bogstaveligt talt byder på de store motoriske udfordringer, og heller ikke fordi du skifter transportmiddel på denne dit livs asfalterede cykelsti, men du mærker tyngdepunktet ændre sig, og når du ser ned, er der med ét mere luft til alle sider. I denne tid har man brug for hjælp til at lære at holde balancen. Betragt derfor dette som det første trin af et vejledende brevkursus i åndelig gymnasie-motorik for begyndere.

At skille bukkene fra fårene...

Det er slet ikke så svært, når man først har knækket koden. Har du for eksempel hennafarvede dreadlocks med perler og muslinge-skaller i, er du bare helt tosset med røgel-sespinde, meditation og sådan nogen af de der sådan lidt fremmede og orientalske kulturer, så meld dig hos Operation Dagsværk, der vil du med sikkerhed befinde dig godt. Måske er du født med det, måske er det Maybeline, fordi du fortjener det, og måske er du vild i varmen med Nick og Jay, stilethæle og leopard-striber?! I så fald vil du med garanti føle dig hjemme til sold og på psykologi på mellem-niveau. Er du rød som en ræv og piercet som en tallerkenner, så findes dine lidelsesfæller i elevrådet. Er du bare gennemført smart, rap i replikken og glat som en ål, så vil du sikkert gøre dig gode bekendtskaber ved kantinens bord-

fodboldspil. Den ugentlige filmklub er nok stedet for dig, der er mere til hjemlig hygge, lange gåture ved stranden, surrealistiske undergrunds kultsplatterfilm og Star Trek videomaraton og så fremdeles. Har du mon spottet mønstret? Vi har altså at gøre med den såkaldte "sku hunden på hårene - metoden", der garanterer dig, at du ikke ender i upassende selskab.

Synes du, at dette brevkursus er overfladisk, generaliserende og ubrugeligt? I så fald har du bestået det. Det skal imidlertid ikke ses som en tilkendegivelse om manglende interesse for dit velbefindende på ÅSG, men sagen er den, at man ikke kan lære at cykle uden støttehjul ved at få den fysiske beregning for, hvordan balancen kan fastholdes. Først når man selv tør tro på, at det kan lykkes, vil det lykkes. Det eneste, jeg her kan gøre, er at sige, at så længe lysten til at smide støttehjulene er der, så skal resten nok komme af sig selv, og så skal du være så hjertens velkommen på Århus Statsgymnasium.

P.S.

I tilfælde af læsere, for hvem støttehjul stadig er et nødvendigt onde, beklager jeg ydmygt, appellerer til læserens metaforiske tekstforståelse og håber således at undgå at støde nogen unødigt. Hvis du slet ikke kan cykle, har du vist bare et problem.

Mette Post Riggelsen, 2d Elevrådet

EN
VARM
VELKOMST
FRA ELEV-
RÅDET

SKOLEN OPLEVET

1c introtur 2002

Fredag den 16. august 2002 satte en klasse 1.g'ere sig til rette i en bus med kurs mod Hjørno. Jeg var blandt alle disse forholdsvis ukendte og fremmede elever, som skulle tilbringe denne dag og de næste tre år frem i tiden sammen, og det ville være løgn, hvis jeg nægtede, at jeg var lettere nervøs. Men af sted kom vi, og vi nåede knap nok ud på motorvejen mod Horsens Fjord, før nogle havde fundet en guitar frem, og vi sad og sang nogle gamle kendinge. Da vi endelig nåede frem til Hjørno, stod solen højt på himmelen, og det var stegende varmt, så vi blev hurtigt enige om, at det første stop skulle være stranden. Vi gik langs vandet til en lækker badestrand, hvor vi nød solen, vandet og sang endnu flere fællessange, denne gang udvalgt af vores musiklærer. Solen og den første følelse af fællesskab for 1c 2002 brændte sig fast, og jeg husker, at jeg glædede mig til at dele de næste tre år sammen med de her skønne mennesker.

Med humoret i top tog vi videre, og herfra havde vores biologilærer lagt programmet frem. Vi skulle gå halvdelen af øen rundt i små grupper og samle saltvandsnagle ind til et formål, vi først fandt ud af, da vores biologilærer begejstret begyndte at koge dem med en "det-smager-simpelthen-bare-så-godt-og-så-er-de-fulde-af-mineraler-og-vitaminer" - bemærkning. Hans entusiasme smittede, og snart sad hele 1c og studerede og smagte snegle, mens vores lærer grundigt fortalte om sneglens madvaner og konsorganer.

Vi blev siddende i græsset den sidste tid, inden vi skulle tilbage igen. Her spiste vi vores med-

bragte mad, spillede bold og hyggesnakkede. Vi vandrede tilbage tværs over øen og kom forbi dens turistseværdighed, en seks-syv vikingegrave, og fik i hovedtræk fortalt øens historie. Et sidste stop, inden vi skulle hjem, var øens is- og slikbutik, hvor vi ladede op til hjemturen.

Lettere solbrændte og trætte satte vi os tilrette i bussen, og på hjemturen blev der ikke snakket meget, men jeg tror, vi alle sammen var tilfredse og lettede. Lettede over, at man nu var en del af et sammenhold, som man troede på, og man følte sig tilpas i.

Sara Lehm Stetten, 1c

Spiralrum

og gyⁿgende underarme

Bolden bliver afleveret bagud til den ene af de tre piger, der i løbet fremad i forsøget på erobring af den gennemvåde bane alle er opsatte på at få afleveringen. Regnen siler ned, og vandet har samlet sig i små voldgrave rundt omkring på banen.

Pigen, der griber bolden, når i en adret finte at snyde den første modspiller, men bliver overrumplet af en tackling bagfra af en fyr på godt 80 kilo. Benene bliver låst, og faldet er uundgåeligt. Smask! Stadigt beskyttende bolden rammer kroppen jorden, og denne gang midt i et af banens vandhuller.

Inden min start på ÅSG i sommer, der var kulminationen på 6 år på universitetet og et pædagogikum i mine to fag, dansk og idræt, var hovedet fuldt af minder om min egen gymnasietid - der blev afsluttet for 11 år siden:

Min idrætslærers nærmest barnagtige tavshed, når hans hold tabte. Min dansklærers gyngende underarme (hun var tæt på 70 og gik altid i korte ærmer), når hun med kridtet i hånden forsøgte at overføre sin begejstring for Oehlenschlägers poesi til den stiltiende tavle - og os ligeså stiltiende (dog let fnisende) elever. De mange fester, studieturen til Firenze, 3. årsopgaven i kemi ("Kvantitativ bestemmelse af konserveringsmid-

- tanker om (knap et) År Som Gymnasielærer

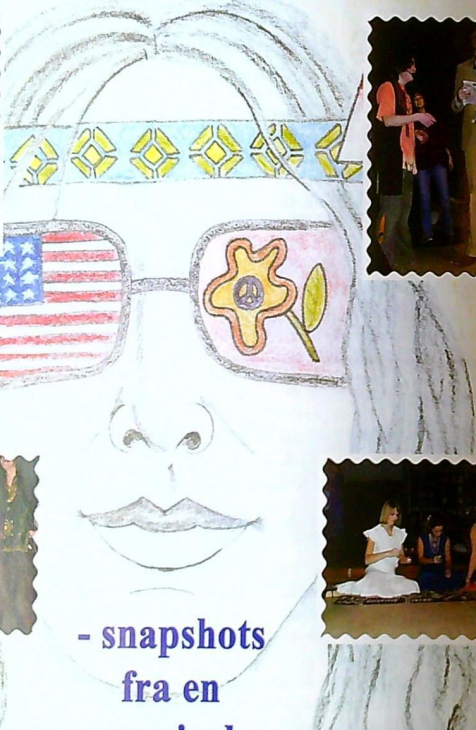
Gennemblødt grinende og nu totalt dækket af mudder rejser de to modspillere sig for at lade bolden blive givet op til endnu en kamp om kvadratmetrene på den opstillede rugbybane.

Situationen ovenfor er et af de mere anderledes, men absolut uforglemmelige indtryk, jeg som ny lærer har fået i løbet af mit første år som lærer på ÅSG. Med et begrænset fysisk råderum (vi har to sale, som jeg desuden - til stor tilfredshed for nogle af mine idrætskolleger - konsekvent forsøger at omtale som "haller") søger vi så ofte som muligt mulighederne i udedørs aktiviteter. Og det blev altså denne gang til rugby i november.

ler i Fun Tropical og Atamon syltningmiddel" - ta' den!), årsfesternes lanciers, kantinens fremragende pastasalat - og ikke mindst det overordnede minde om min gymnasietid som den indtil nu kraftigste modningsproces - både personligt, socialt og fagligt.

Lige pludselig er jeg medansvarlig for denne modningsproces, som andre nu står midt i. Jeg er en del af den verden, som jeg selv forlod med huen i hånden for godt 11 år siden. Men nu på den anden side af katederet (eller bordet, om man vil) og i en anden rolle. En rolle som i højere grad formidrende end modtagende. En rolle med et større ansvar, men stadig med et ben i ▶

HAR

- snapshots
fra en
musical

TØRS DAG: KL. 19.30

FREDAG: KL. 15.30

KL. 19.30

► den indre cirkel, det "elevrum", som nu omkranses af et ydre "lærerrum". En ny rolle, men en rolle, der henter store dele af definitionen fra de personlige erfaringer "dengang". På denne måde er gymnasiet en anderledes arbejdsplads end f.eks. et advokatkontor: alle de ansatte lærere i gymnasiet har erfaringer fra deres egen tid som elever.

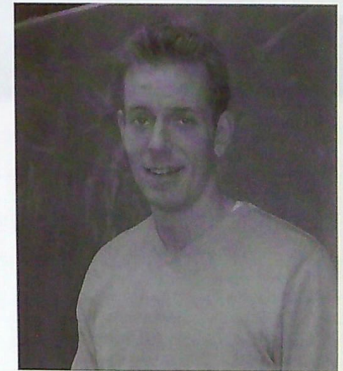
I et bredere perspektiv står vi som lærere placeret i disse rum, der er spændt ud af gentagelsen og forandringen, bevægelsen rundt og bevægelsen fremad: vi er del af den enkelte elevs mere lineære udvikling fra 1.g til 3.g (som vi selv har været igennem) samtidig med at befinde os i en mere cirkulær bevægelse med genkommende begivenheder: vores klasser afløses af nye, PR-møder og lærerforsamlinger holdes år efter år, ligesom dimissionen hvert år afslutter skoleåret. Men ikke to elever er ens, ligesom ikke to PR-møder er det, og derfor er denne bevægelse vel ikke cirkulær, men måske snarere spiralformet? I hvert fald udfolder hverdagen som lærer sig i dette lidt komplekse "spiralrum" (koncentriske cirkler spændt ud af en spiral). Det væsentlige er ikke dette rums noget komplekse karakter (matematisk set er konstruktionen vist lidt tvivlsom), men at det anskueliggør rollen som ny lærer som en balanceakt med et ben i to cirkler på vej rundt i en spiral. Mange bolde skal holdes i luften; der er mange konkrete opgaver (som at lære ca. 200 nye navne), mange sociale (både mellem lærer og elev og lærer og lærer) og ikke mindst pædagogiske (hvordan formidles et givent stof bedst?).

Med fare for at lyde religiøs er alle disse tanker dog oplyst af en følelse af at være med i noget større med direkte indflydelse på andre menne-

skers liv: Formidlingen af viden og erfaringer til andre, der ikke kun får en hue ud af det, men også en udvikling i bred, menneskelig forstand - og minder om eksempelvis gyngende underarme og barnlige idrætslærere. Men disse underarme skal netop ikke stå alene, og derfor er den største udfordring at skabe en stabilitet i balancen (på vej rundt i spiralen), så man ikke kører rundt med begge ben plantet enten i lærerrummet eller elevrummet.

Om min balancegang lykkes - det viser sig måske antydet i et årsskrift her eller andetsteds om 10-11 år. Uden lefleri i stemmen er vækstbunden for denne balance i hvert fald lagt - med Århus' flinkeste mand som rektor, altid imødekommende kolleger med god humoristisk sans og overskud, hjælpsomme inspektorer, smilende sekretærer og - ikke mindst - Danmarks bedste elever!

Lars Nordam Hansen

Bygningen er svaret - midtvejs gennem gymnasiet

Vil man finde ud af hvordan det er at gå på gymnasiet, skal man blot gå en tur uden for og inde i Statsgymnasiets bygning og lægge mærke til konstruktionen i sin helhed. Forvirret?

Det allerførste man ser, når man går den til tider lange, tunge vej imod gymnasiets hovedindgang, er en flad, firkantet cementbygning. Elegant, men næsten så kvadratisk, som man overhovedet kan forestille sig. Frytsomt går man op ad fortrapperne, og betuttet hiver man, alt hvad man kan i hoveddøren, indtil det går op for en, at man skal trække for at komme ind.

Denne første offentlige ydmygelse og degradering af ens person er med til at sætte én på plads i forhold til den bastante bygning, og chokket hænger fast i én resten af gymnasieperioden, så at man derefter konstant er i tvivl om, hvilken vej dørene på skolen åbner. Efter den tur føler man sig overbevist om, at man går ind til tre års oldgræsk og kvantefysik med dertilhørende daglige gennemtævnninger med et spanskor. Det er derfor med stor lettelse og forundring, at man, når man kommer ind i forhallen, ser et skrånende loft pege opad imod en kæmpemæssig, vildt farvet Asger Jorn-frise. At man kan finde noget så frit og uorganiseret i hjertet af denne

firkanter op omkring sig: dansk, historie, matematik, tysk og så videre. Disse firkanter skal stå som murstenene i en fæstning omkring det vigtigste man har, individualiteten.

Ligesom Statsgymnasiets grå mure beskytter Jorn-frisen imod vind, regn og graffiti-“kunstnere”, skal de faglige egenskaber beskytte vores kerne, os selv, imod omgivelserne i form af en mur af kritiske spørgsmål rettet imod massernes bevægelser i samfundet. Spørgsmål som: Findes der andre indvandrere end kriminelle indvandrere, går alle finner virkelig med kniv, og drikker alle unge som svampe, skal ikke tages for givet og vil ikke blive det, hvis man blot lærer en brøkdæl af, hvad gymnasiet tilbyder. Det sidste spørgsmål må naturligvis besvares med et nej, selvom det kan være en færdigdel, man kan tilegne sig i løbet af gymnasietiden som en slags adspredelse fra alle de nye firkanter. Der skal jo med andre ord være en vinkæld på et slot, ikke?

Det er også meget vigtigt, at det ydre er firkantet og normalt, for hvis man krængede individet uden på bygningen og bestemte, at de ydre mure skulle dekoreres med frisen, ville man efterlade bygningen med de grå vægge som kerne, man

ville få udvasket sin egen individualitet i forseglet på at udstille den for omverdenen.

Kort sagt: Gymnasiet er til for at udvikle og beskytte et menneskes personlige holdninger til alt i verden ved hjælp af fag. Hvis du ønsker at kunne stille spørgsmål til dine omgivelser, burde du også ønske at gå her på det gymnasium, der i selve bygningen beskriver, hvad målet med de tre år er. At tage vare på selve personen.

Kristian Skov, 2c

På falderebet

Til sommer går jeg i land, som pensionist, og årsskriftredaktionen har meget venligt bedt mig sætte ord på, hvad jeg måtte føle ved det.

I al fald føler jeg ingen trang til vemodige tilbageblik: "tempora mutantur et nos in illis" (tidene skifter, og vi med dem) som Lothar 1. sagde engang i 800-tallet; han blev munk efter at have været kejser over det tysk-romerske rige. Og jeg føler et vist valgsægtsskab.

1970'erne, hvor jeg blev ansat, var præget af ulideligt forenklingse frontdannelse, men alligevel var det i det årti, at en bekendtgørelsesændring betød, at der ved studentereksamen skulle eksamineres i ulæst tekst, hvorved vægten afgørende blev forskudt fra bundet pensum og faglig viden til rammebestemt pensum og faglig kunnen, det faglige håndværk. Og åndværk (som Soya sagde). Det var en både befriende og forpligtende ændring, som jeg har levet godt med i en menneskealder.

Nu forestår en ny, omfattende ændring af gymnasiet som helhed og i opfattelsen af fag og arbejdsformer, og jeg kunne så begynde at bekymre mig om, om jeg igen helhertet kunne gå ind i og for den nye kurs. Denne bekymring kan jeg nu spare mig - og føle en vis lettelse i stedet.

For ÅSG er jeg derimod ikke bekymret. Her er et usædvanligt godt lære- og værested, hvilket vi p.t. er 685 gode grunde til. Og dertil kommer, at ÅSG i det daglige viser en lykkelig forening af engagement og fordragelighed og - af egen drift - allerede er langt inde i de nye tider. At være dansklærer i gymnasiet har betydet et

liv uden klare grænser mellem arbejde og fritid; erfaringer i det ene område kan bruges i det andet, og der er altid et eller andet i ovnen - eller i al fald stillet til hævnning. Også her er der selv-sagt en hage, f.eks. at der, når man læser, altid er en lille udsvalgt opmærksomhed aktivt med henblik på, om det læste kan bruges til noget, og hvor blev så umiddelbarheden af? Men først og fremmest har faget den fordel, at dets emner og tekster - i skønsom tilrettelæggelse - i sig selv evner at røre ved elever såvel som lærere. Treenigheden tekst - elev(er) - lærer er en dynamisk og forunderlig størrelse.

At undervise kan være en ressourcekrævende opgave, men den kaster gode gaver af sig. f.eks. at man igen og igen oplever, at man i mødet med elever får foræret åbenhed og tillid uden at have fortjent det først. Det er da noget.

Om ikke utallige så utællelige elever er gået gennem mit hjerte og hoved, og selvom jeg jo ikke i skrivende stund kan genkalde mig dem alle, lever de - det tror jeg - deres efterliv i mig, og hvad de lærte mig, har jeg

efter evne givet videre til deres efterfølgere. Jeg har altså været en art dobbeltagent.

Er et liv uden at blive fastholdt og udfordret af et mangedimensioneret miljø muligt? Det må jeg undersøge.

En god skole er ingen selvfølge. Pas godt på vores skole.

Kærlig hilsen
Karl Peter Juhl

grå firkant, virker utænkeligt, i begyndelsen. Men disse to modsætnings indbyrdes forhold er grundlæggende for gymnasiet og for forsøget på at få et lykkeligt liv i det hele taget.

Gymnasiet har som grundlag at udruste eleverne med almen viden inden for de klassiske anerkendte videnskaber. Men det er ikke ønsket om at fylde elevens hjerne op, der hovedsageligt stræbes efter. Den almene viden skal bruges som en slags ydre mur omkring individet. Man skal altså i løbet af sin gymnasietid bygge små, grå

Det var så det...

- e t

t i l b a g e b l i k

Tre år er snart gået, og når jeg tænker frem til juli måned i år, er der et stort, sort hul i min bevidsthed – ingen ved, hvad der venter, når den trygge gymnasietid er ovre, og man for alvor skal ud at "stå på egne ben". Så i stedet for at bekymre mig om det nu, vil jeg hellere prøve at se tilbage på de forgangne tre år, jeg har tilbragt på ÅSG.

Jeg har, sammen med mange andre, været gymnasieelev omkring et årtusindskifte i en tid præget af forandringer, ikke mindst på ÅSG. Min årgang har på mange måder befundet sig midt i dette virvar af forandringer, forbedringer, nytænkning og eksperimenteren. Vi har været første årgang, der for alvor blev udsat for ÅSG's nyeste helskolepåfund, flexskemaet, og grundet nødvendigheden besparelse var vi desværre også den sidste årgang, der var på en rigtig 1.g-introtour til Sverige. Og det ser nu også ud til, at vi bliver en af de sidste årgange i et traditionelt studenterforløb. Med den nye gymnasieform vil der blive indført en hel del mere tværfagligt arbejde, hvilket man på ÅSG på nuværende tidspunkt allerede er ved at forberede sig på. Med det førnævnte flexskema, hvor ikke to uger er ens, er det muligt at lave længerevarende, relevante og anderledes tværfaglige samarbejder, hvor det bliver muligt for den enkelte elev at

fordybe sig i et stof. Det kræver, at man som elev tager det ansvar på sig, som sådanne projekter fører med sig. Og jo, det kan godt til tider være hårdt. – Det er fuldtidsarbejde at være gymnasieelev, og det er hårdt, men det er det hele værd! Dette 'fuldtidsarbejde' er heller ikke kun slid og slæb og lektier, det er også en hel masse andet. Det er også studietur, musicalopsætninger, revy, filmklubtæfener, caféer, sold'ere, bigband, lanciers og et utal af andre aktiviteter – der er noget for enhver smag, noget af det er startet op på lærerinitiativ, men meget er også sat i værk af skolens elever. For som skolens lærere ynder at sige, så er ÅSG ikke kun et lærested, men også et værested. Jeg har oplevet et enormt socialt liv på skolen, både inden for og uden for skoletid.

Da jeg i sin tid betragtede skolens grund første gang, på vej til første skoledag i 1.g, var det med meget usikre skridt. Alt var nyt og ukendt og syntes stort og farligt, og det var ikke spor sjovt, at man ikke kunne komme med mor og far i hånden, lige som da man første gang skulle starte i skole, for det var mildest talt dét, jeg havde aller mest lyst til dengang. Men jeg overvandt den første frygt for alt det nye, kom selvfølgelig i en rigtig god klasse, og det gik pludselig op for mig, at jeg jo ikke var den eneste, der

havde haft det på den måde. Der gik selvfølgelig ikke lang tid, før vi alle sammen opførte os, som om vi altid havde kendt hinanden (godt hjulpet på vej af introturen en måneds tid efter vi startede) og bevægede os hjemmevante på skolens gange.

Og før vi havde set os om, var vi pludselig 2.g'ere – og det var ingen spøg! 2.g står for mig som et turbulent og temmelig hårdt år. Nok i virkeligheden ikke kun på grund af lektiemængden (det troede jeg dengang), men nok også meget fordi jeg stod dér midt i forløbet og ikke rigtig kunne se enden på mit slid – jeg kunne bare se, at jeg havde lige så lang tid af mit gymnasieforløb foran mig, som jeg havde lagt bag mig, og det var ikke altid en opmuntrende tanke. Og jo, der var mange afleveringer, der skulle klares hver uge, men følelsen af ikke rigtig at komme nogen vegne var ind i mellem mere frustrerende. Jeg fornemmede, at der i klassen bredte sig en stemning, der nok godt kunne betegnes som 'midtvejskrise', men så kom studieturen og samlede os alle sammen op og gav nye kræfter. Og trods alt, så overlevede vi alle sammen!

Så var der bare 3.g tilbage, og pludselig gik frustrationen ikke længere på, at der ikke syntes at være nogen ende på det hele, men på, at der nu

snart ikke var mere tilbage, vi var næsten ved vejs ende, og - hånden på hjertet - så var vi jo alle sammen kommet til at holde ret meget af det sted, vi efterhånden havde tilbragt så lang tid. De første måneder gik meget hurtigt (og jeg vil hermed godt aflive myten om, at 2.g er gymnasietidens hårdeste år, og at tredje år er ren afslapning, det er ikke tilfældet!), og lige inden jul kom vi til 3.årsopgaven, som var noget af et projekt for de fleste af os, men også den klarede vi. For de fleste af skolens ældste elever har skolen virkelig fyldt meget de sidste måneder. Den har stået på opførelse af "Hair", forfatning, opsætning, øvning og opvisning af den årlige 3.g-revy, og ikke mindst har vi trænet lanciers (vi kæmpede en brav kamp, og det kom til at se flot ud til sidst). Nu står vi så her og har stort set kun eksaminerne tilbage.

Når jeg ser tilbage på mine tre år på ÅSG og tænker på, hvor meget tid og energi jeg har brugt på skole, så bliver jeg en smule harm, når jeg hører diverse politikere udtale sig om, hvor dovne og ligegyldige nutidens gymnasieelever er. Mit indtryk er bestemt, at vi alle sammen har gjort vores for at stå, hvor vi står i dag. Det har været tre hårde, men gode og udbytterige år – og sku' det være, så tog jeg gerne en tur til.

Signe Aakjær Møller, 3w

SKOLEÅRET 2002/03

Sammenhæng og progression i projektarbejde

I de fleste uddannelsessammenhænge - fra folkeskolen til universiteterne - har projektarbejdsformen vundet indpas som en gængs og almindelig arbejdsform ved siden af de velkendte former som fx klasseundervisning og par- og gruppearbejde. På Århus Statsgymnasium har vi også gennem efterhånden mange år lavet forskellige former for projektarbejde i mange fag og klasser. Men vi har ikke tidligere systematisk arbejdet med at give eleverne et fælles grundlag - fælles redskaber til det håndværk, som gruppe- og projektarbejde også er.

På grundlag af et forberedende arbejde i en studiekreds har vi i Pædagogisk Råd besluttet, at

alle 1.g'ere i skoleåret 2003/04 via indskolingen og to projektarbejder skal lære fælles projektarbejdsmetoder. Ideen er netop, at vi her ved kan skabe basis for sammenhæng og progression i projektarbejdet op gennem de tre gymnasieår. Mange elever har oplevet at blive kastet ud på meget dybt vand i forbindelse med projektarbejde. Og netop fordi det er en arbejdsform, der kræver rigtig meget af eleverne - at kunne samarbejde, strukturere og planlægge, at kunne søge og udvælge litteratur, at kunne problemformulere osv. - er det vigtigt at lære skridtvis. For at blive i vandbilledet: hvis man ikke skal drukne, må man lige så stille lære at svømme og kan efterhånden smide både svømmevinger og bælte. Men netop i 1.g vil vi gerne være klar med både svømmevinger og bælte i form af øvelser og bevidst arbejde med metoder.

Dette kræver på lærersiden en koordineret indsats. Vi planlægger derfor at nedsætte lærerteam i alle 1.g-klasser, der vil få ansvaret for - i et samarbejde med klassens øvrige lærere - at planlægge, gennemføre og følge op på indskolingen og de to projektarbejder. Vi afholder her i foråret et pædagogisk arrangement for alle lærere om projektarbejde og projektarbejdsmetoder og efterfølgende et kursus for de kommende teamlærere og interesserede 1.g-lærere, så vi er så godt klædt på til opgaven som muligt.

*På studiekredsens vegne
Marianne Høgsgaard*

Scener fra en tysklærers hverdag

- om nye arbejdsformer i sprogundervisningen

Bare nu Niels ikke er for længe om at sige farvel i børnehaven, for jeg skal jo nå at kopiere, finde et ekstra lokale - fandt jeg ikke ud af i går, at 37 er ledigt? (jeg må snart til at skrive op, min hukommelse er ikke, hvad den har været!) - jeg skal have slæbt ordbøgerne hen i 37 og finde videoen til nr. 2. Hvorfor er det lige, at jeg ikke kopierede i går, inden jeg tog hjem? Nå, jeg plejer da at nå det hele

Tankerne flyver gennem hovedet på vej til skole. Rent organisatorisk synes jeg nærmest, at opgaverne vokser for hvert år, jeg er lærer. Men der er godt nok også langt fra den undervisning, jeg og andre praktiserede for 17 år siden, da jeg blev ansat på ÅSG - og så nu. Halvgamle mennesker synes vel altid, at livet var nemmere og enklere dengang - men jeg synes til gengæld, det er både sjovere og mere udfordrende at være lærer nu. Det hænger bl.a. sammen med, at eleverne er nogle andre: ikke så disciplinerede og "ens" i deres tilgang til gymnasielivet, de kræver variation og veltillrettede lektioner, intet tages for givet, og det er nødvendigt at forklare og gøre mål og metoder indlysende

Der er ikke skyggen af "suk" over denne konstatering - tværtimod har disse krav været med til at gøre mig til en mere bevidst og bedre underviser, tror jeg. Det betyder selvfølgelig ikke, at undervisningen altid lykkes optimalt, ej heller, at der aldrig er snottirrende elever, der synes at spille deres liv på noget, de alligevel slet ikke tager alvorligt. De findes skam. Men gennemsnittet af elever er nu som for utroligt søde og positive, udstyret med en nysgerrighed og et gå-på-mod, som gør det værd at møde dem år efter år efter år.

Men det - en anderledes undervisningspraksis - hænger også sammen med en anderledes pædagogik og erfaring. Lige så stille lærer man som underviser at navigere i nye vande, hvis man gerne vil frem til målet: at eleverne arbejder med faget og ad den vej bliver dygtigere og klogere - både i forhold til sprogbeherskelsen, sig selv og den kultur vi via faget er i dialog med. Behovet for det ekstra lokale hænger fx sammen med, at mange elever er glade for en undervisningsform, hvor de er 14 i stedet for 28: den ene del af lektionen arbejder de så på egen hånd - fx med skriftlige opgaver eller rollespil - og den anden halvdel "er der lærer på" og større mulighed for at komme til orde og blive set og hjulpet. For mig som lærer betyder det, at jeg skal "gengatte" undervisningen, selvom det jo netop heldigvis aldrig er ens, fordi eleverne er forskellige... og at jeg skal rette opgaver eller finde snedige måder, hvorpå jeg kan samle op på elevernes selvstændige arbejde. Det kræver naturligvis også en flok elever, der er indstillet på at arbejde selvstændigt og tager den udfordring op. Det er altså sammen i reglen fint og uoplemtisk, men det er regulært træls - til tider forgæves - at jage et ledigt lokale og flytte rundt på ordbøger og andre hjælpemidler. Og så nævner vi ikke et ord om overbookede IT-lokaler og PC'er, der er lige så nedbrudte som de lærere, der troede, at de kunne bruge dem og havde planlagt derefter.

Den gode gamle klasseundervisning ser også meget anderledes ud i dag, end da jeg var barn. Med 90-minutters lektioner skal der flere brud og variationer i arbejdsformerne på banen. (Hvordan i al verden overlevede vi nogensinde 45-minutters-timerne og ofte 7 forskellige fag ▶

► på én dag dengang? Foruden grammatik- undervisningen var samtalen om den litterære tekst noget nær enerådende: vi læste op, oversatte og samtalede på fremmedsproget. Det lader nutidens unge sig heldigvis ikke byde!) Måske hænger det sammen med, at tysk er blevet et meget fremmed sprog for de fleste elever - det er fx et særsyn at møde en elev, der af og til ser tysk TV - i alt fald er det helt nødvendigt at arbejde bevidst med ordforråd og glosser. Det kan gøres på mange forskellige, slavelignende eller kreative måder: fra gammeldags glossering (som fx kan lægges ind til kammeraterne på en hjemmeside) og husketræning til "tegn & gæt"-lignende øvelser og kryds-og-tvers'er. Og, ja, du læste rigtigt: slavelignende! Det er vigtigt at pointere for eleverne, at ikke alt kan læres lystfyldt og fornøjeligt. Der er ind imellem kedelige og trivielle ting som fx glosser og bøjningsmønstre, der bare skal læres udenad. For nogle få bliver det en sport, for de fleste er det bare Øv- og sådan er det. Men opfindsomhed og kreativitet er nu engang en fordel som sprog lærer, og heldigvis er der i tysklærergruppen en frugtbar og fornøjelig udveksling af ideer. Pararbejde og små øvelser er kærkomne variationer i undervisningen, vi arbejder "taskebased", dvs. med øvelser, der har helt konkrete mål og ikke blot er øvelser for øvelsernes skyld. Hvor vi tidligere bad eleverne karakterisere hovedpersonerne i en given tekst, varierer vi nu med fx "the odd one out" (Et konkret eksempel: hvilken af følgende fire ordgrupper passer ikke til de andre tre: kronprins Frederik, vild med hurtige biler, vild med Alexandra, farbror. Der skal argumenteres - på tysk!)

Men langt fra alt er klasseundervisning. Det påstås godt nok jævnligt i medierne, at undervisningen i gymnasiet knap nok har ændret sig siden 1903 - men det er løgn og latin, er det! Vi

bruger billedmediet - ser film og læser filmmanuskripter - og udnytter elevernes emnente evner til at læse billeder. Matrixgrupper egn sig eksempelvis til lange afsnit, der læses ekstensivt, og hvor hver elev har ansvaret for et afsnit. Ind i mellem laver eleverne egne radio- eller TV-udsendelser på fremmedsproget, eller vi sender dem ud til tysktalende "fremmedarbejdere" og lader dem interviewe disse og bagefter

redigere i båndene, inden de præsenteres for klassekammeraterne. Tværfagligt samarbejde er oplagt i både 1.g og 2.g - med dansk, historie, musik og andre fag. Ofte organiseres et sådant tværfagligt samarbejde som et længerevarende gruppe- eller projektarbejde, hvortil der knyttes skriftlige og/eller mundtlige fremlæggelser. Det er en arbejdsform, der kræver meget af eleverne - de skal fx kunne samarbejde, planlægge, dis-

ponere langsigtet, sortere materialer og informationer - men det er både udviklende og lærerigt, når man som elev oplever at klare kriser og skærene undervejs og når levende og kloge ure ud på den anden side. I fremlæggelsesfasen arbejder vi ofte med opponentgrupper. Det er karakteristisk, at eleverne er fantastisk gode til at give hinanden respons og konstruktiv kritik. Men det er en lang læreproces både for elever og lær-

► rere at blive god til at arbejde med projekter. Vi diskuterer løbende de hager og problemer, der opstår - også fordi de er meget tydelige: grupper med samarbejdsproblemer, grupper, der ikke når det, de skal, problemer med det faglige udbytte, når andre grupper fremlægger osv. Derimod påvirker det ikke klasseundervisningen nævneværdigt, hvis en enkelt elev eller to snorksover og intet får ud af undervisningen - men det er vel i sig selv ikke et argument hverken for klasseundervisningen eller mod projektarbejdet? For mig at se er det væsentlige, at vi vælger en bred vifte af arbejdsformer, der tilpasses det indhold og det mål, der er i undervisningen.

Hvad så med indholdssiden? Vi lærer stadig grammatik. Vi læser stadig gode, gedigne litterære tekster. Gamle såvel som nye. Læser (og ser TV) om det tyske valg og den økonomiske nedtur. Og jeg har på syttende år stadig en ambition om at nuancere og korrigere det ofte kliché- og fordomsfyldte tyskskildrede, eleverne kommer med. Mange danskeres trang til at reducere alt tysk til kæft, trit og retning samt mangel på kultur er stadig gangens. Men den trang gør os ikke kun blinde i forhold til det demo-

krati og den mangfoldighed, der faktisk er og har været i tysk kultur. Trangen viser også vores behov for at fremstille os selv som de implicite positive, gode modbilleder. Kan vi projicere dårligdommene over på "de der åndsvage tyskere med deres grimme sprog", slipper vi for mere selvvransagende blikke. Og så er vi faktisk ved noget af det, jeg anser for min allervigtigste opgave som underviser: ikke kun at sætte skub i, at eleverne nuancerer, flytter på og udvider grænserne for deres forståelse af omverdenen, men også at de gør det samme i deres forståelse af sig selv. For at gøre det lidt mere konkret: det er vigtigt at se på de specielle tyske forudsætninger for den perversion, der førte til Auschwitz. Men det er mindst lige så vigtigt at se Auschwitz som menneskelig mulig. Det handler om dig og mig, om moral og mangel på moral, det handler om ondskab, umenneskelighed, underkastelse og død - ikke historieløst, ikke forudsætningsløst, men samtidig som en del af os selv. I spændingsfeltet mellem det historisk konkrete og det menneskeligt mulige ligger væsentlige og vedkommende diskussioner med eleverne, som i bedste fald rykker dem (og mig) ud af den distancerende vanetænkning. Og kan vi ikke klare livets store spørgsmål på tysk, slår vi over i dansk! Et aktuelt eksempel: mens man i Danmark underer sig over pacifismen i Tyskland, underer jeg mig (og beskæmmes) over at have en statsminister, der overhovedet kan få den tanke at sende danske soldater i krig i Irak!

Jo, vi læser skam også kærlighedsdigte. Der er masser af spændende tendenser i den nyeste litteratur, fra Milena Mosers myrdende kvinder til Christian Krachts selvindbildte individualist, der for at overleve må dope sig i stoffer og kvinder. Modbillederne og nuanceringerne kommer faktisk af sig selv, når man vælger i den guldgrube af litteratur, der gennem tiderne er produceret i de tysktalende lande. Tysk er som de øvrige sprogfag både et dannelses- og kulturfag - og det håber jeg, det får lov til at blive ved at være.

Marianne Høgsgaard

"De sorte i USA" - et projekt i 1x 2003

1x blev i foråret 2003 kastet ud i et længerevarende projekt omhandlende de sorte i USA inkluderende 3 projektdage. Klassens lærere i fagene historie, engelsk og musik gik sammen om at planlægge et forløb, der dels rummede en faglig mulighed for at øge både bredden og dybden i emnet og dels rummede mulighed for at udnytte de 3 læreres tilstedeværelse til, at eleverne kunne arbejde sammen i mindre enheder med bedre "plads" til den enkelte elev.

Kombinationen af fagene historie, engelsk og musik gav rigtig gode muligheder for, at emnet kunne belyses både på det brede, oversigtsgivende, kronologiske plan og med punktnedslag i enkeltkilder samt kunstneriske udtryk (musik og litteratur).

På 1. projektdag arbejdedes der med slaveriet - den historiske baggrund (optakten til den amerikanske borgerkrig), kildemateriale, Onkel Toms hytte og linier i musikken: work-songs, spirituals, og bluesmusik. 2. projektdag tog et spring til 1960ernes nye, sorte bevidsthed - raceadskillelsen og Martin Luther King, Black Panthers og soul-musik. Arbejdet denne dag fore-

gik i mindre, differentierede grupper, som cirkulerede rundt mellem 3 værksteder med lærerne som værkførere. På den 3. projektdag arbejdedes der med formidling i form af en avisudgivelse med artikler på engelsk omkring mange af de berørte emner under temaet: de sorte i USA.

I tiden efter de fælles projektdage fortsatte hvert fag med at arbejde med emnet og føre det op til nutiden - bl.a. med hip hop som eksempel på 80'ernes sorte oprør. I den forbindelse arbejder klassen bl.a. sammen i engelsk og musik, hvor de hhv. laver raptekster på engelsk og tilhørende musik, udarbejdet i et musikprogram på computeren.

I skrivende stund er det samlede forløb ikke helt tilendebragt, så en egentlig afsluttende evaluering foreligger endnu ikke, men både lærere og elever er vældigt tilfredse, når man spørger til det gennemførte forløb.

Michael Andersen, Marianne Warrer og Bente Kofoed

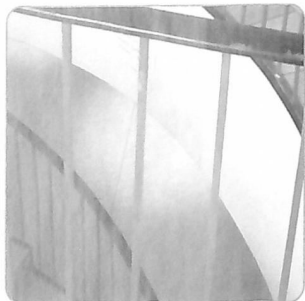

Projekt i 2.g

På 2.g-højniveauholdene samfundsfag, kemi og biologi har vi netop afsluttet et tværfagligt projekt med titlen: Sundhed og sundhedspolitik. Eleverne, ca. 100 i alt, er til daglig fordelt på 4 hold med hver sin lærer.

Det overordnede mål med samarbejdet mellem fagene var et forsøg på at konkretisere og formidle den specifikke viden, hvert fagområde beskæftiger sig med inden for et afgrænset område til de øvrige. Hvert hold arbejdede indledningsvis ca. 4 lektioner med fagets egen tilgang til et forud afgrænset sundhedsaspekt, nemlig rygning.

De samfundsfaglige beskæftigede sig bl. a. med de forskellige partiers grundholdninger, deres løsningsforslag samt til procedurer i forbindelse med gennemførelse af lovforslag. Kemikerne arbejdede f.eks. med problemer omkring fastsættelse af forskellige stoffers grænseværdier. Biologerne satte sig ind i nervesystemet og lungerens fysiologi.

Vi indledte med andre ord med at gøre eleverne til "eksperter" på hvert sit felt. Som led i denne "uddannelse" havde vi inviteret Arne Rolighed, tidligere sygehusdirektør i Århus, forhenværende sundhedsminister og nuværende direktør for Kræftens bekæmpelse, til at give os et input om det praktiske arbejde og de overordnede overvejelser, man gør sig som beslutningstager inden for sundhedsområdet. Dette forberedende

øjniveau med fokus på formidling

arbejde mundede ud i en fælles projektdag på 4 lektioner den 4. marts '03. Eleverne var fordelt på 21 såkaldte matrixgrupper. I hver af disse sad en kemiker, en biolog og to samfundsfaglige elever. De fortalte på skift de øvrige om deres fags særlige bidrag eller synsvinkel på det valgte tema. Indlæggene var grundigt forberedte.

Dernæst diskuterede gruppen på baggrund af disse oplæg, hvilke problemstillinger deres samlede viden kunne give anledning til at belyse. Gruppen overvejede endvidere, hvordan/om de stillede spørgsmål kunne føre til formulering af en ny projektopgave. Hvad kan man bruge hinandens fagområder til i det virkelige liv? Resultatet af den drøftelse afleverede hver elev efterfølgende på holdets konference.

Om eftermiddagen mødtes alle i festsalen. Formiddagens grupper var nu fordelt på 9 forskellige partier. Et forslag vedrørende rygning blev fremsat til folketingsbeslutning. Partierne fik tid afsat til gruppemøder. Her valgte de en sundhedspolitisk ordfører, som forelagde gruppens holdning til forslaget, da alle igen mødtes i folketingshallen. Herefter var der debat, og dagen sluttede med afstemning om forslaget med de fremsatte ændringsforslag.

Man kan altid diskutere, om elevernes udbytte af et sådant samarbejde står mål med den tid, der bruges. I dette projekt var fokus på formidlingssiden. Vi må efterfølgende konsta-

tere, at alle elever arbejdede engageret og seriøst i matrixgrupperne. Folketingsdebatten var naturligt nok mest rettet mod de samfundsfaglige. Hvis tiden havde tilladt det, kunne vi med fordel have nedsat ekspertpaneler bestående af biologer og kemikere, som politikerne kunne have rådført sig med under gruppemøderne. Som konklusion på dette projekt kan vi sige, at erfaringerne er så gode, at de involverede lærere har mod på et tilsvarende med andre emner på et senere tidspunkt.

Ole Krogh

Den naturvidenskabelige temadag

Onsdag den 2. okt. 2002 blev der afholdt naturvidenskabelig temadag for alle skolens elever og lærere.

Hovedformålet med arrangementet var at styrke elevernes interesse for og kendskab til naturvidenskab. Bredden i naturvidenskab blev illustreret ved at behandle mange forskellige emner.

1.g-eleverne hørte først et foredrag om "Himmelfænomener" ved Ole J. Knudsen fra Steno museet. Derefter stod der "eksperimentarium" på programmet. 3.g-elever med naturvidenskab på højniveau instruerede 1.g-eleverne i forskellige discipliner. Her var der vægt på det eksperimenterende i naturvidenskaben, men formålet var også, at eleverne fik øget deres kendskab til naturvidenskabelige fænomener og teknikker. Der blev bl.a. eksperimenteret med Spaghetti-

tårn, Alkoholbåd, Adfærsforsøg, Økosystemer, Kryptologi, Fyrværkeri og Flammefarver.

2. og 3.g-eleverne skulle vælge 2 ud af 23 forskellige workshops. Folk fra universitetet bidrog med emner inden for astronomi, fysik og geologi, og skolens lærere stod bl.a. for mange tværfaglige workshops f.eks. Skabelsesmyter, Månelandingsup?, Konditest, Kosmetik, Dissektion af får, Sporing med hund og Farver. Dagen sluttede med et foredrag af Bente Lausch med titlen: "Vi kan mere, end vi tror - om H. Gardners mange intelligenser".

Dagen blev evalueret positivt af elever og lærere, og den har styrket naturvidenskab på ÅSG. Vi forventer af gentage succesen om et par år.

Mette Madsen

ÅSG's softballturnering 2002

"BALL! STRIKE TWO! OUT!" gjalder det ud over idrætsbanen, når 1.g'erne på ÅSG har idræt i august og september. Som introduktionsdisciplin har vi nemlig valgt at introducere eleverne for det forholdsvis ukendte, amerikanske slagboldspil SOFTBALL. Det er en udvikling af de kendte danske slagboldspil langbold, rundbold og M-bold. Det minder om baseball, men er ikke helt så hurtigt. Her indgår udstyr som gribehandsker, masker, aluminiumsbats og en softball, som slet ikke er så soft endda.

I løbet af de første idrætslektioner lærer eleverne spillets basale teknik og taktik, og som en afslutning på forløbet har vi tradition for i slutningen af september at afvikle en softballturnering mellem alle skolens 1.g - klasser.

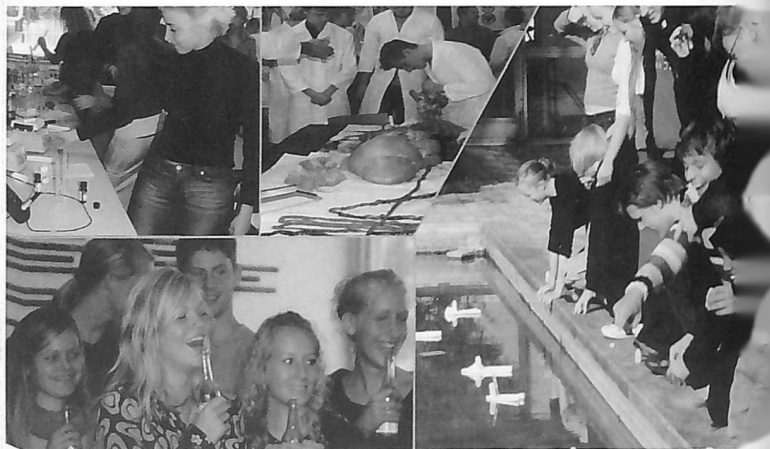
Denne dag har vi samlet 1.g - klassernes idræts-

lektioner og mødes alle på banerne ved Åmarken, hvor det store slag skal slås. Hvem bliver årets ÅSG - mester i softball?

Klasserne spiller alle mod alle, og alle elever deltager såvel som spillere og som cheerleaders, da alle jo ikke kan spille samtidig. Udover konkurrencen i softballkampene foregår der også en intern konkurrence mellem klassernes heppekor.

Til at lede slagets gang og sørge for, at alt går rigtigt til, har vi de sidste år haft idrætsmellemliveau-eleverne til at hjælpe klasserne som coaches og dommere fra den lokale softballklub. Efter mange jævnyrdige kampe kunne 1x kåres som årets softballmestre, mens 1c vandt de sprogliges finale.

På idrætslærernes vegne
Mads Elmkvist

At rejse er at vaske øjnene

Det blev sidste år besluttet, at studieturene anno 2003 skulle have et fælles tema og koordineres i en arbejdsgruppe bestående af fire lærere og fire daværende 1.g'ere. Vores opgave var så at finde frem til fire forskellige rejsemål i Europa, som de kommende 2.g'ere derefter kunne vælge imellem. Det fælles tema for rejserne var storbyen, dens herligheder og muligheder. Klasserne fik valgt mellem Wien, London, Barcelona og Rom. Det var tydeligt, at vi vikinger fra det kolde nord ville sydpå, for fem ud af otte klasser havde valgt Rom, og de sidste tre ville gerne til Barcelona.

I arbejdsgruppen diskuterede vi frem og tilbage, hvilke muligheder dette forsøg med fælles tema og koordinering af rejsemål gav os, og hvordan visionerne kunne føres ud i livet.

Vi fandt frem til, at vi simpelthen måtte lave et arrangement på ÅSG med en god taler, som kunne fortælle "om at rejse." Den 5. februar 2003 kom Carsten Jensen, forfatter og journalist. Aftenen var i ÅSG's venners regi og støttet af skolebestyrelsen. Fra sit eget liv som rejserende havde Carsten Jensen mange gode historier, som lystigt blev fortalt til de lyttende elever, forældre, lærere og andre interesserede. Derudover leverede han også en del budskaber, for det første at tillid var en forudsætning for at rejse og for det andet, at rejsen kunne være med til at give én et nyt syn på verden og måske sig selv. Han brugte udtrykket: "At rejse er at vaske øjnene".

Jeg kan fortælle, at det var en fantastisk inspirerende oplevelse, som for mig og mange andre står meget klart i hukommelsen.

Den 25. februar 2003 besøgte Jens Jørgen Sørensen, direktør for Århus Kunstmuseum, Århus Statsgymnasium. Han skulle fortælle 2.g'erne om at se på kunst og om at gå på museum. Hans indgangsvinkel var en smule provokerende, og diskussionen var svar at stoppe, da den først var kommet i gang - for hvad er kunst, og hvem er eksperter?

Som noget nyt er det desuden tanken, at 2.g'erne efter studierejserne på forskellige måder skal formidle deres indtryk og oplevelser til 1.g'erne. Vi forestiller os, at nyttig erfaring og spændende viden på denne måde kan deles på tværs af klasser og årgange.

*På vegne af arbejdsgruppen
Marie Herborg Krogh, 2d*

30 timers bustur i en varm bus, hvor rygtilpassede sæder giver sig ud for at være senge, og hvor omkring 80 elever og 4 lærere har efterladt en stor del af deres nu døggamle madpakke på hattehylden, er hurtigt glemt, da vi endelig når frem til Barcelona og træder ud i en by bade i solskin og med en luft, der er fyldt med fornemmelse af sommer, altså ægte varmt solskin og ikke den kolde, danske forårssol, der på den rigtige side af et vindue og med lukkede øjne kan give sig ud for at være sommersol.

Vi bliver sat af for enden af Ramblaen, hovedgaden i Barcelona, en stor gade med et bredt fortovsparti i midten fyldt med boder, caféer og frem for alt mennesker. Allerede der væltede sansindtrykkene ind over os, for lige meget hvor vi kikkede hen, var der noget at kikke på: Farvekædte gademusikanter og gadeartister, som optrådte med gøgl og glad musik. Og med de højlydte tilråb og de fra altaner hængende skilte med påskriften "No a la Guerra" kunne man med det samme mærke temperamentet og livsgleden i byen.

Katalanerne er venlige og imødekommende, så selvom ens ordforråd ikke strækker sig meget bredere end "Guatnamo" og "bailamos", er det alligevel en smal sag at begå sig i Barcelona. Og det, at gaden, hvorpå vores hotel lå, efter kl. 17.00 forvandlede sig til en skummel gade, der mest af alt mindede om en af nattens gader i Gotham City (blot uden Batman), var blot med til at give os et indtryk af byen under overfladen.

På trods af alt dette skete det da også, at man fik følelsen af at blive hevet rundt gennem Barcelonas gader som en anden flok lemminger af et par utroligt velmenende lærere, der begge ønskede at give os den bredeste og største indsigt i et smukt stykke spansk kulturarv, men som måske ikke havde den største sympati med unge mennesker, der led af søvnmangel p.g.a. byens

sprudlende natteliv. Men af og til måtte vi, blomsten af Danmarks ungdom, ignorere lærernes hundsden på vej mod næste fantastiske seværdighed og nyde, at vi jo trods alt også blot er en flok forårsskulrede unge, som er nødt til at give sig tid til at fjolle lidt rundt og bare nyde, at man kan lade sig i stand til at slippe fornuften fri og bare lade kroppen fyldes af sydlandets sansindtryk.

Og så kan det jo også være rart at se, at lærerne også af og til måtte give efter for trangen til at løsrive sig fra programmet og nyde en dejlig eftermiddag med hovedet vendt mod solen ved kanten af det store springvand, der blev opført i parken, da den blev brugt til verdensudstillingen i 1888.

Selv om der nu snart er gået to uger efter hjemkomsten, er der stadig så mange ting at fordøje. For aldrig før har jeg oplevet så meget på så kort tid.

Julie Harsløf Møller, 2c

Studietur til

Efter at have prøvet adskillige forskellige former for kropsfoldning gennem de smalle, snede gange beklædt med orangebrune klinker, mundede gangen omsider ud i en åben dør, som ydmygt åbenbarede udsigten fra Peterskirkenes kuppel, og ud steg vi i et himmelsk panorama.

Det var 135 meter høj, bundløs fascination, der mødte vore blikke, da vi stod med dirrende hænder om det taljehøje gelænder, og det var ikke kun storbyens dagsvarme ånde, men også historiens brusende vingesus, der fik knoerne til at antage en lys nuance omkring rækværket. Skuet var opslugende i sin usammenlignelige prægtighed. Et livligt sammensurium af allestedsnærværende udtrykfulde bygninger af forskellig tid og arkitektur, blomstrende lyserøde kirsebærtræer, ukontrollable slanger af scootere og biler, højtragende pinjer, miniatuureudgaver af promenerende italienere og pastelblå bjergtoppe, der blidt skar gennem horisontens varmedis. Frem af disen trådte den sidste uges utallige begivenheder.

Længst væk i tågerne lå turen i bussen og de deraf følgende omme rygge og blytunge øjenlåg dagen efter. Mens ryggene rettede sig ud efter Nike-skoenes trav på de romerske fortovsfliser,

Rom

forblev øjenlågene i en umiskendelig tilstand af søvnunderskud, men de forblev dog åbne, tvunget af de mangfoldige indtryk, der konstant insisterede på at prente sig fast på nethinden. Allerede fra første dag, efter at kufferterne var smidt ind på de sparsomme, klaustrofobifremkaldende hotelværelser, var der imponerende bygningsværker nok til at mætte selv de mest hungrende øjne.

Få hundrede meter fra hotellet, gennem en park oplyst af de blomstrende kirsebærtræers bleg-røde affarvning af de lange solstråler, lå Colosseum. En kolos som indbegrebet af Roms storhed og overskud. På trods af turisternes med mavebølter, deformede "I love Rome"-T-shirts og Canon-kameraer dinglende på topmaven, båret af velpolstrede halse var stemningen i Colosseum intakt. Man fornemmede forudms publikums jublende brøl, den pirrende stemning, og man fik en særlig følelse af patetisk højtidelighed ved at røre de solvarme sten, som de første romere besad for 1.931 år siden.

Samme følelse blev vi uvilkårligt ramt af, da vi trådte ind på Forum Romanums kuperede tæppe af forkroblede sten, der kun diffust vidnede om den fjerne fortids sentryllier. Ideen om ato-

mer forekom mindre abstrakt, som de stolte, gamle bygninger lå adskilt i naturens grålige mindstedele. Ikke desto mindre voksede plad-sens markante former ubesværet op af intetheden og genskabte fortidens pompøse monu-menter.

Inden drømmenes tåger igen forlod panoramaets baggrund, fløj tankerne videre til de talrige guld-udsmykkede altre, de pulserende markedsplad-ser, de kropsdudtvekslende metrovogne og en kold fodboldkamp på det olympiske stadion i Mussolinis skygge.

Til solens sidste slørede stykke vej over himlen mod Napoli-bugtens grågyldne, rolige overflade observeret fra toppen af det rygende bjerg Vesuv. Til Pompeji, indkapslet i lavaens naturlige oste-klokke i århundreder, demonstrerende et jom-frueligt friskt billede af en svunden tid. Til vores efterhånden desperate søgen efter barer, der alle var placeret i andre bydele. Til guldruben af billig spiritus i et godt skjult diskotek. Men først og fremmest fløj tankerne rundt i en ubeskrivelig rus af glæde over en klasses nyvundne sammenhold og fællesskab; en glæde over sammen at have vandret igennem smalle korridorer, gået i akavede stillinger, været stakåndede, for slutteligt at kunne nyde udsigten sammen. Udsigten til Victor Emanuel-monumentet, symbolet på Italiens samling. Udsigten over nyligt renoverede facader, rensat for smog og tvivl. Udsigten over en vellykket by. Udsigten over en vellykket tur. 2y var på toppen!

Jakob Lindblad Blaavand og Uffe Hermann Hessellund Pedersen, 2y

Min fætters café

Det er en ganske almindelig fredag eftermiddag i september på ÅSG og dog, i kantinen hersker der alt andet end normale tilstande. I et hjørne breder sig en meditativ ro, her bliver elever i skrædderstilling sat ind i vandpibe-kunstens finesser, et andet sted er der gang i brygning af tyrkisk kaffe, mens en orientalsk spåkone et tredje sted læser skæbner i kaffegrums. Og tværs gennem kantinen strækker sig en kæmpebod med smagsprøver og delikatesser fra fjerne lande. Stærke farver og mystiske dufte fylder rummet, og lærere og elever lader sig friste og prøver sig med let skeptiske miner forsigtigt frem - hvor er fadøllen, frikadellerne og chips'ene? Sceneriet vidner om, at verden er større end som så, og for en eftermiddag er den kommet til ÅSG og har forrykket centrum fra Fenrisvej til eksotiske himmelstrøg. På et tidspunkt dukker standup-komikeren Omar Marzouk op og stiller i sit humoristiske show provokerende spørgsmål til både dansk og fremmed kultur. Stor begejstring. Senere er der live band med rapsang og rytmisk musik, mens det gradvist svinder i bodernes kulinariske udbud. Hvad sker der?

Denne fredag eftermiddag stod de tosprogede elever for en fredagscafé for hele skolen. Forud for arrangementet var gået et stort arbejde, hvor en gruppe af de tosprogede havde planlagt

organiseret, informeret og kommanderet (med deres mødre, som beredvilligt havde hjulpet med at producere lækkerierne).

Hvad skal cafeen hedde - hvem sørger for plakater, hvordan skal vi reklamere for arrangementet på informationsmødet, hvor meget mad skal der være, hvad skal det koste, hvem skal stå i dør? listen af spørgsmål var lang. Undervejs blev der diskuteret højroset og ofte flerstemigt - lige som det skal være i et godt arbejdsfællesskab - og det blev det.

Økonomien i arrangementet var ikke imponerende. Der er ikke meget salg i sodavand til danske gymnasieelever, kan vi hilse og sige! Så tallet på regnskabsbundlinje rakte ikke langt, men på alle andre linjer var der tale om stort overskud. For arrangørerne selv, fordi de fleste af dem for første gang deltog i organisatorisk arbejde på skolen og derved også oplevede at blive mere synlige i skolebilledet. For lærerne, fordi de fik nogle af deres elever at se fra andre sider end i det daglige arbejde - og for alle tilstedeværende, fordi cafélandskabet denne eftermiddag fik nye former og farver.

*På vegne af Tosprogsudvalget
Mona Reichert*

Melodi Grand Prix på ÅSG

Melodi Grand Prix på ÅSG er noget, man glæder sig til - det er en begivenhed. Og én af dem, der bliver forberedt over længere tid. Det er en event, hvor eleverne møder talstærke og forventningsfulde op.

Før showet går i gang, glæder man sig til at se, hvad der er blevet fundet på i år; hvordan er udklædningen? Lige så god som sidste år? Er teksterne gode/sjove/vedkommende, kan showet leve op til forventningerne? - og her handler det ikke kun om, om bands'ene kan levere varen, men også om konferencierne og husorkesteret rykker. Der er mange ting, der skal gå op i en højere enhed for at kunne erklære showet vellykket. Af samme grund bliver bands'ene også bedømt på flere planer; både det lyriske, sceneshowet og selvfølgelig helheden bedømmes. Som menig - og fuldstændig umusikalsk elev - kan jeg kun stå spændt før hvert nummer og gætte på karakteren af det næste lille show; er det ren underholdning eller faktisk et danseverdigt popnummer?!

I år synes jeg vi var velsignet med begge dele - jeg både klappede, dansede og grinede. Det er jo én af de ting, der gør MGP til noget specielt: der er lidt af hvert, og alt er tilladt. Desuden er det altid skægt, at det er ens egne venner og bekendte, der fylder scenen.

Hvad man som forventningsfuld elev ikke ved er, hvilket arbejde der er gået forud for denne fest. Hvor mange timer, der egentlig er blevet brugt på at stable showet på benene. Som arrangør på andet år (dog mest aktiv i år, mere observerende sidste år) ved jeg, at det er et lidt overset stykke arbejde, jeg laver sammen med min gruppe. Til gengæld ved jeg også, hvilken tilfredsstillelse det er at se tilbage på en vellykket fest, man selv har været med til at skabe. Når man så som mig kan se tilbage på en under-

holdende aften med overskud i kassen, så kan man ikke andet end at være glad!

Det er også sjovt for en gangs skyld at stå på "den anden side" og pludselig være autoriteten, der styrer løjerne. Jeg mener, det er sundt at prøve at løfte dette ansvar og leve op til den tillid, der er blevet udvist. På vores skole har vi nemlig den gode tradition at videregive en del ansvar til eleverne, og som elev må jeg sige, at det er en dejlig fornemmelse at blive betroet et sådant ansvar. Det er i hvert fald en lærerig proces at stå med et arrangement som dette og være ansvarlig for, at det lykkes. Desuden siger man jo, at mennesker generelt vokser med ansvar, så man ikke det er det samme med elever?!

*Lise Aagaard Knudsen, 2d
MGP-gruppen 2001 & 2002*

En tur i tidsmaskinen...

Jeg kunne have sagt mig selv at jeg en skønne dag ville få min historie ufortalt tilbage. Den begynde ellers godt som en god historie bør vi var de bedste venner og alt kunne lade sig gøre

Året er 2002. Stedet, en losseplads i Århus. Ordene er Steffen Brandts. Han beskriver et tilfældigt møde på kanten af en container til "småt brændbart". Netop dér på kanten, mellem fortid og fremtid, mødes to tidligere klassekammerater og konfronteres med tiden, der er gået. Stillingen i tilværelsen gøres op.

Så skiltes vore veje, tidens spørgsmål krævede svar du rejste jorden rundt og jeg blev hvor jeg var

Året er 2002. Stedet, kantinen på ÅSG. I aften mødes vi igen, efter 17 1/2 år. Vores møde er ikke helt tilfældigt. Faktisk har det været planlagt i et år. Og i aften, til den årlige gammel-

elev-fest, sker det så: 150 studenter, spredt for alle vinde, mødes igen! Nåja...næsten alle! 100 har meldt sig til. 30 har meldt afbud, og de sidste 20 har vinden spredt så godt, at de er umulige at finde. Selv internettet melder: "Your search did not match any persons".

siden gik det hurtigt med børn, hus og hjem jeg troede egentlig aldrig vi skulle mødes igen

Gymnasiet summer af gensynsglæde. 3.g'erne og de 3 seneste årgange holder fest ovenpå. Årgang 85 har akkurat nået den alder, hvor for høj musik begynder at irritere. Derfor mødes vi i kantinen. Dvs. kantinen ligner ikke længere det kendte lavloftede rum. I samme øjeblik, festen begynder, omdannes det pludseligt til et rum uden tid og sted. Et fænomen, teoretiske fysikere har kaldt "ormehuller" eller "tidsmaskiner". Rent vås, har jeg altid ment. Indtil i aften.

Du så ud som en fremmed, træet og slidt af tidens tand

For man behøver ikke være Einstein for at se, at tiden rent faktisk ophæves. Jeg ser det med egne øjne. Hun kommer gående ind ad døren. Min første alvorlige kærlighed. Knap så blond. Knap så slank. Hun er tydeligt 17 1/2 år ældre. Forståeligt nok: Sabbatar i Kibbutz. Lang videregående uddannelse. Mor til 2. Gift, skilt, gift igen. Men da hun smiler til mig, ophæves tiden, og hun er pludselig lige fyldt 19. Jeg selv er et halvt år yngre. Står med svedige hænder, hvide

basketstøvler og en tv-2 t-shirt, hvorpå en noget yngre Steffen Brandt proklamerer: "Rigtige mænd gider ikke høre mere vrøv!" Jeg tager mig instinktivt til næsen for at skjule en kolossal bums, der selvfølgelig har timet sit hormonudbrud til i aften. Men der er ingen bums. Jeg er pludselig 35 år igen!

vi snakkede om lykken, om skæbne og tro om tilværelsens vilkårlighed, hvor forskelligt det kan gå

At holde fest i en tidsmaskine er et surrealistisk mismask af halve minder, kvarte opdateringer, glemte venskaber og skindøde forelskelser. En tour de force, hvor man kastes frem og tilbage i tid og sted. En slags uendelig lanciers med Knud Møller, hvor man aldrig ved, hvor man er, har glemt, hvor man kom fra, og ikke aner, hvor man skal hen.

Og så farvel, vi ses og hvad mere kan man sige jeg tænkte, hvor svært kan det være, hvor ensomt kan det blive?

Gammel-elev-fest

Arrangeres af venneforeningen og afholdes altid første fredag i november. På gymnasiets hjemmeside, www.aasp.dk, kan du læse mere om festen. Sædret oprettes også et forum, hvor gamle elever kan chatte og arrangere "reunions". Se under „Elever“.

Og som i Askepot hæver midnatsslagen fortrylles. I den virkelige verden er der gået 5 timer, og festen er pludselig forbi. Tidsmaskinen ligner til forveksling det, den er: En kantine, der trænger til at blive ryddet op!

Det sidste jeg så var en trailer som forsvandt jeg hænger stadig her på containerens kant

Vi er nogle stykker, der bliver hængende et par timer. Udenfor spredes årgang 85 igen for alle vinde. Ud og bakse videre med drømmene og den dødbringende dagligdag.

Og jeg er – underligt nok – ved at få en bums på næsen.

Det er i orden, det er livet men der er ingen grund til at spille smart når man hænger der på kanten af småt brændbart

René Vase, 20u

Hair

Vi er lige trådt ind i et nyt årtusind, men det tillod vi på Århus Statsgymnasium os at glemme for et par uger, da vi forberedte årets musical "Hair". "Hippieliv jeg elsker dig – det er bare fedt" var en af de linier, der blev sunget utallige gange både på og uden for scenen i de dage, vi fremførte stykket.

Weekenderne op til premieren den 23. januar var mildt sagt hektiske, og det obligatoriske stressniveau fik en ekstra tand opad hos de fleste af os. Vi ankom lørdag morgen sammen med vores tømmermænd fra dagen før, og det så umiddelbart ud til at blive nogle laaange dage. Men som prøverne skred frem, og stykket begyndte at tage form, bredte smilene på vores læber sig, for det tegnede til at blive rigtig fedt, måske endda noget der lignede en musical!

Umiddelbart inden premieren blev denne optimisme dog afløst af frustration over, at vi bare ikke blev færdige: Til generalproven kom skuespillerne stadig ind af de forkerte sceneindgange, vi manglede halvdelen af vores rekvisitter, og trætheden var ved at sætte sig i hele kroppen.

Men der må være noget om det, når man siger, at hvis generalproven går skidt, så får man en perfekt premiere. For torsdag aften var koncentrationen og adrenalinen i top, og det kørte bare derudad. Vi stod nu ca. 100 mennesker midt i et "hippie-liv" skabt fra bunden af os selv og vores lærere. Om man var 3. eller 1.g'er, "flippede ud" eller bare "flippede rundt" var uden

betydning. Det afgørende var den verden, vi alle havde været i de sidste uger: Spillende, dansende og syngende i det ultimative hippie-univers, der fyldte vores hoveder og sind såvel som festsalen.

Fredag den 24. januar havde vi vores sidste forestilling. Efter klapsalver og et fælles løfte om at "let the sunshine in", gik vi ud i forhallen til en ægte hair-fest. Under klappen, hujen og henrykte

tilråb genså vi nu vores stykke på video. Og som vi sad der, gik det op for os, hvor vigtigt projekter som "Hair" er, når man går i gymnasiet. Der går så utrolig mange mennesker rundt på skolen, som man knap nok ved eksisterer, indtil den dag man sidder ryg mod ryg og ryger en imaginær joint i et helt andet univers end der, hvor man normalt mødes. Og ikke nok med at vi alle har fået en masse nye venner på tværs af både klasser og årgange. Vi fik alle et pusterum, et

"hippie-rum", hvor vi oplevede både lærere og elever i et helt andet lys og mærkede synergien, dette rum bragte med sig.

Alt i alt har det været en utrolig fed oplevelse, og vi er sikre på, at rigtig mange af os godt kunne tænke sig at være med igen næste år!

*Mette Callesøe, 1c, og Milla Mølgaard, 2z
Se også collagen s.8*

Revy 2003

I de regnvåde efterårs-gader i november trasker der en flok spændte 3.g'ere op på en kold og tom skole. Der skulle skrives revy til årets skolefest. Allerede fra første færd stod der heldigvis varm kaffe, te og grin på menuen. Inden for en time var hele tavlen fyldt op med idéer i alle afskyninger. Hver bagmand måtte den følgende tid kæmpe for at få realiseret sine idéer om monogoler, synkronsvømning, ÅSG i en terror-situation, noget med nøgne mænd og russiske gæstelæger. Langsomt, men sikkert, tog de få udvalgte idéer form. Forude lå den endnu ukendte instruktør og lurede med rettepennen. Intet var med sikkerhed med, før vi gik i luften en gang langt ude i fremtiden i marts måned.

Pludseligt blev det også spændende for andre end de faste medlemmer af revygruppen. Nu blev der behov for opbakning fra resten af årgangen, og det kom der! Omkring 70 personer troppede op med blandet sceneerfaring. Nogle turde knapt nok påtage sig en rolle som statist, men inden i de fleste gemte der sig en lille skuespiller, som længtes efter at komme ud i en smule spotlys. Instinktivt var en imponerende mængde ellers så travle elever troppet op på skolen for at se vores glimrende instruktør Henrik Krogh og for at høre de udvalgte sketches for første gang.

Efterhånden som gennemspilningerne tog til, begyndte man at udfolde sin indre kantinedame eller rektorfortolkning. Selv om man efterhånden havde set scenerne utallige gange, blev der stadigvæk trukket gevaldigt på smilebåndene rundt om i den tropiske varme festsal.

Som tiden nærmede sig, var det sjovt, at lærerne og pedellen var mere nervøse end 3.g'erne. Så sent som en uge før revyen kom der en foruroliget lærer og spurgte: "Jamen, hvordan går det med revyen!?! Er I overhovedet kommet i gang - der er jo overhovedet ikke rødet overalt på skolen, som der plejer!?!". Og en skeptisk Carsten Pedel rev sig i de (få) tilbageværende hårrodde: "Kan det virkelig passe, at der ikke skal være mere glimmer og farver på scenen?? Skal jeg ikke lige sætte bare en lille smule lyskæder op??"

Det var tre meget hektiske uger inden premieren. Men det er vigtigt at se tilbage på hele forløbet og ikke fokusere for meget på torsdag og fredag først i marts. Det er muligt, at vi har gået på samme årgang i 2½ år, og at vi måske

burde have kendt hinanden på forhånd. Men sådan ligger landet ikke altid. Revyen skaber grobund for et lækkert socialt fællesskab, som vinkler os endnu mere ind i hinanden, end vi er blevet i forbindelse med forskellige valgfag. Den væsentligste forskel er, at dette forløb har været baseret udelukkende på elevernes eget initiativ og kreativitet, dog med finansiell støtte. Det er fantastisk at stoppe op og betragte et selskab og velskab produkt. Forhåbentligt bliver denne hidtidigt årlige tradition ved i mange år endnu. Det ville være en skam, hvis fremtidige 3.g'ere ikke får muligheden for at opleve revyfænomenet, som vi har nydt i fulde drag.

Lasse Hønge Flarup, 3w

Skolefest

I fuld galla

Skolefest

Den dårlige samvittighed begynder langsomt at melde sig. En lumsk krilren, som langsomt vokser sig større i maven. Hvordan kan man ved god samvittighed danse lanciers nu? Når man ser på pigerne i deres store perlebesatte renaissancekjoler og deres højt opsatte hår, kan man ikke lade være med at tænke, at for det beløb, som de har brugt på deres haute couture, kunne man måske have ryddet en fodboldbane for landminer og granatsplinter.

Og når man ser på drengene i kjole og hvidt, med stok og høj hat, smykker og guldure, så kan man ikke lade være med at tænke på, om disse børn mon har fået morgenmad!

Men misforstå mig ikke, jeg glæder mig til lanciers. Traditionen og stoltheden, hele stemningen omkring det oser af stil, glamour. Jeg gruer lidt for, at vi skal sidde 80 mennesker inde i et ÅSG-klasseværelse, men jeg er ved godt mod. Fulde mennesker, mudder, mas, mad, taler, usaglige udbrud! Enhver, der har været på festival vil vide, at man overlever det. Så kommer det store øjeblik. Indmarchen. Skjorten bliver rettet, nervøst hiver rygerne brutalt den sidste Prince Light ned i lungerne. Par løber rundt og leder efter deres respektive kvadrille. Henne i hjørnet står en stor tylbosat kjole og græder, fordi den ikke skal danse inde i festsalen. To smokinger står og føler sig, som var de Scarface, og en lille stok står i hjørnet og ser fortabt ud.

Så begynder musikken, og vi marcherer ind, ligesom sidste år og årene inden da. Lærerne kender rutinen, kender deres dansepartner, men vi er spændte! Temperaturen stiger til det umenneskelige. Vi sveder gør vi, og rummet lugter af gennemblødt tyl og skoldhed silke. Men vi morer os, og vi føler os på en gang stolte, og også færdige. Det er vores fest. Vores fest, fordi det er os, der har gået her i tre år, og fordi vi snart er færdige. Det fjerner skoletrætheden, giver en følelse af frihed, men vi føler os også vigtigere end lærerne. Ja! Jeg fik 5 i tyskstilen, men det er ligemeget, for jeg har habit på. Og nej! Jeg fik ikke læst religion, men hey! Se min habit.

Maden fra Det Grønne Hjørne nærmer sig hastigt fra dybet, da vi svinger rundt i en vindskæv mølle. Et klap indikerer, at det er slut. Sweden driver, og folk panikker, ØL! Som gjaldt det livet, får vi kylet øl sydbords, men vi rives væk af stolte forældre. I blitzyset føler jeg mine pupiller udvide sig, mens jeg holder armen om min dansepartner. Hun har det ligeså varmt som mig, men får alligevel klemt et forpustet smil frem. Udenfor står dampende smokinger og smadrer lungerne. Der er også mentholrygende tylkjoler, som fniser og kysser hinanden. De ved bare, at de altid skal være veninder. Om 25 år kan de knap kende hinanden. Pludselig er det forbi.

Stig Therkildsen, 3d

BYGNINGER OG KUNST

Bygninger og ydre arealer 2002/03

Nye undervisningsformer

Århus Statsgymnasiums bygninger blev indviet i 1958. Dengang fremtrådte skolen som en meget moderne skole med en stram, funktionalistisk arkitektur og en løsning med hjemmeklasser til de enkelte klasser samt faglokaler til de naturvidenskabelige fag og musik samt idræt. Skolen fik "vinger" på i 1972 ved en udvidelse imod øst med lokalerne 12, 13 og 14 til den ene side og 24, 25 og 26 til den anden side - forbundet af en grønnegård som overdækning på en p-kælder. Grønnegård 2 blev dog - trods flere ihærdige forsøg - aldrig særlig grøn og omtales nu ofte som betongården. I 90'erne blev først fysikafdelingen (lok. 21-23) og siden de øvrige naturvidenskabelige faglokaler i nordfløjen (lok. 24-32) renoverede.

Tilbage står normalklasseværelserne, som bruges af sprogfagene og de øvrige humanistiske fag. Og der er kommet mange nye fag til. Disse lokaler blev i sin tid indrettet til kun 24 elever med normal klasse- eller tavleundervisning. Men nu er der ofte op til 28 elever i klasserne, og undervisningen foregår med varierede arbejdsformer i grupper og projekter. Det giver behov for både større og ofte også mindre lokaler (til f.eks. gruppearbejder). Dengang blev

undervisningen varetaget af en "privatpraktiserende" faglærer, nu arbejder lærerne sammen i teams i og på tværs af klasserne. Det skaber behov for mødelokaler. Tidligere var der fast ugeskema, nu arbejder vi i et fleksibelt skema med lektioner (90 min.). Det giver flere mellemtimer og skemafrie arbejdsdage. Altså er der brug for elev- og lærerarbejdspladser. Og en pc er et dagligdags redskab, som skal være tilgængeligt, når behovet opstår, i lokalerne og på arbejdspladserne i øvrigt.

De her skitserede problemer har været styrende for indsatsen på bygningsområdet i de senere år. Og en status her i 2003 fremhæver de mange problemer: Normalklasserummene ringe størrelse, manglende faglokale og øvelokale til faget musik, men også til samfundsfag og til sprogfagene. Faget idræts mangelfulde fysiske rammer med ofte tre hold i to små idrætssale. Ledelsens og administrationens trang og adskilte pladsforhold. Studievejledningen i to små kontorer, som mangler ekstra rum til fortrolige samtaler. Mangel på depotrum. Mangelfulde og umoderne toiletfaciliteter. Gammeldags indretning af kantinekøkkenet. Denne klagesang betyder dog ikke, at vi har givet op over for problemerne. Trods de bygningsmæssige begræns-

ninger har vi kastet os over en hel del mere kortsigtede forbedringer, mens vi venter på hjælp til at løse de større. Og når noden er størst, er hjælpen nærmest, som det vil fremgå af slutninger på dette indlæg.

Faglokaler

En række faglokaler er blevet renoveret i de senere år. Fysiklokalerne nr. 21 og 23 fremstår således som forbilligede for de øvrige fag. De er forsynet med auditorieopstillinger og gruppeopstillinger i samme rum samt med depot- og lærerarbejdspladser i tilknytning hertil. Og der er plads til placering af it.

I år 2000 fik vi moderniseret en række naturvidenskabelige faglokaler i nordfløjen (kemi-naturfag-fysik-geografi og biologi). Dette arbejde har vi fulgt op også i 2002. Vi har udskiftet foreldede instrumenter i biologilokalene og undersøgt p.t. muligheden for renovering af lokalernes sugeskabe.

Lokalene nr. 28 og nr. 25 (kemi) har monteret it-projektorer i loftet, finansieret af udefrakommende midler (Birch&Kroghboe-fonden, som også har doneret andet udstyr til faget kemi til et samlet beløb på 600.000 kr.). Lokale nr. 28, som er opstået ved sammenslutning af to mindre lokaler, og som nu anvendes til mange forskellige formål, har fået nye borde på hjul, så indretningen hurtigt kan ændres.

Edb-lokalerne nr. 14a og 14b har fået større, brede borde og skrivebordsstole samt nye maskiner.

Idræt har fået tildelt to nye lovliggjorte kælderlokaler K9 og K10 som hhv. styrkerum og afspændingsrum. Det ville dog være bedre at kunne disponere over disse rum til elevarbejdspladser/ grupperum og at samle faget idræts aktiviteter i en tilbygning til idrætssalene.

Vi er p.t. ved at analysere indretningen af lokalene K36 og K37 for faget film- og tv, ligesom vi er ved at indrette et nyt depot for faget drama.

Normalklasserne

I normalklasseværelserne har mulighederne for forbedringer været små. Skolens bygningsudvalg har fortsat sit arbejde med udsmykning (billedophæng) i et antal rum, men vi venter på dette område på en tilladelse til at sammenlægge et antal klasseværelser (efter modellen: 3 lokaler bliver 2) med de yderligere muligheder, som de større klasseværelser ville rumme.

Efter ønske fra især sprog lærerne har skemalæggeren fordelt normalklasserummene som "faglokaler" til de forskellige sprogfag m.v., men vi har ikke været i stand til i større omfang at følge dette op m.h.t. indretning af lokalene. Vi undersøger mulighederne for at placere skabe i lokalene, så lærerne ikke længere behøver at slæbe ordbøger og andre materialer rundt imellem forskellige klasseværelser. Men de små lokaler sætter som nævnt snævre grænser for, hvor langt vi kan komme ad denne vej.

Fleksible lokaler

På en konference om "de nye undervisningsformer" for et par år siden hørte jeg Klaus Ribbjerg fortælle om sin gymnasietid på Vestre Borgerdyd, som dengang var beliggende i Helgolandsgade på Vesterbro i København. Han fortalte om en skole, der var nedslidt og med mange besynderligheder i indretningen. Men hans konklusion var interessant. Hvilke krav til indretningen af skolerne stiller de nye undervisningsformer? Det vidste han ikke, men han mente heller ikke, at det var afgørende, "bare der var plads nok!"

Og lige præcis på det punkt kniber det gevaldigt på Århus Statsgymnasium. Vi mangler plads. Plads i normalklasseværelserne, så vi kan placere it i lokalene. Så vi kan skifte imellem undervisningsformerne og lade eleverne blive i lokalene, og ikke som nu ud på gangene eller til forhallen, når de går i grupper.

Når det derimod drejer sig om større lokaler, ►

► hvor f.eks. flere hold kan undervises samtidig, er vi lidt bedre stillet: Festsalen fungerer som fleksibelt lokale. I normalopstillingen i festsalen er der plads til ca. 300 elever samtidig med, at en bordopstilling nederst i salen giver plads til mange elever i gruppearbejde. Også nr. 28 fungerer som mødelokale og fleksibelt lokale med plads til to klasser/hold ad gangen.

Billedkunst II (det nye billedkunstlokale) anvendes alternativt som fleksibelt undervisningslokale med plads til flere end de 28 i normalklasserne. En mere hensigtsmæssig indretning undersøges p.t., som tilgodeser både billedkunst/designs behov, men som også åbner for anvendelse af andre fag/hold/tværfaglige samarbejder.

Lærerarbejdspladser/"Ulvens Hule"

Den tidligere pedelbolig (døbt Ulvens Hule) blev i slutningen af sidste skoleår indrettet med et antal arbejdspladser til lærerne. Rummene er sat i stand og forsynet med nyt inventar. Foreløbig er placeret 6 pc'er i det største (meget tiltalende) lokale, ligesom der er indrettet et møde-

lokale i et mindre rum. Der er indrettet teknikrum med en printer/kopimaskine. Bygningen er forsynet med køkkenfaciliteter og toilet/bad. Da der er etableret trådløs kabling, kan lokalene med anvendelse af bærbare pc'er udnyttes af flere end 6. I det omfang, der viser sig behov for det, er der planlagt placering af flere pc'er samt indretning af endnu ét, noget større mødelokale og et hvilerum i kælderens. Mulighederne for at placere et billardbord, som skolen har fået foræret af "ÅSG's Venner" undersøges p.t.

Lærerne har endvidere adgang til arbejdspladser med pc'er i mellemste lærerværelse og i kælderlokalet K5, som er placeret i tilknytning til det pædagogiske værksted K4 med kopimaskiner.

Vi har etableret et elektronisk reservations-system til alle mødelokaler, it-lokalerne og mobile pc'er samt TV/videoeer, hvilket betyder, at disse kan udnyttes effektivt (og bliver det). Endelig har faget idræt fået indrettet et styrkerum med motionsmaskiner i kælderlok. K9. Her er endvidere etableret en brugerordning til skolens lærere som et personalegode.

Elevarbejdspladser

Også m.h.t. elevarbejdspladser har vi forsøgt at finde løsninger inden for de bygningsmæssige begrænsninger. Vi har lovliggjort et antal kælderlokaler på sydgangen til ophold for mindre grupper. Rummene er blevet kablet til it. Vi har udtaget tre af disse lokaler til elevarbejdspladser/gruppearbejdsrum. Det drejer sig om lokalene K6, K11 og endelig K8, som også fungerer som hovedsæde for elevaktiviteter i øvrigt (elevråd, skoleblad, elevfestudvalg osv.).

K8 er efter lovliggørelsen blevet indrettet med nye møbler og er ved at blive forsynet med pc'er. Lok. K11 (som hidtil har været bogdepot) og K6 (tidl. lærerforberedelse) er ved at blive sat i stand, så de snarest kan bruges efter deres nye formål. Også lok. K35, som tidligere er blevet lovliggjort til ophold for større grupper (ekstra branddør ud til det fri) er udset til elevgruppe-

rum. Disse lokaler indrettes alle med faste, brede borde langs de tre vægge (til pc'er - typisk 10 i hvert lokale) og gruppebordopstillinger i midten.

Med elevarbejdspladserne i festsalen, i nr. 28 og i forgangen til kemi har vi sammenlagt udbygget skolens elevarbejdspladser næsten til det antal, som anbefales under det amtslige projekt "nye undervisningsformer" (se nedenfor), nemlig til 20% af eleverne, heraf halvdelen med adgang til pc'er.

Inventar

De to helt store udskrivninger på inventarkontoen har været dels en udbygning af musik-anlægget i Festsalen, dels nyt inventar til Ulvens Hule. Musik anlægget kostede ca. 140.000 kr. Det drejer sig om mixerpult og nye højtalere m.v. Anlægget stod klar til Wonder-koncerten den 25. januar 2002 - og det bestod med glans. Samtidig er musik anlægget i Kantinen (allerede) blevet renoveret med nye cd-afspillere og nye højtalere.

Ulvens Hule har fået nyt inventar fra bunden: gardiner, pc-arbejdsborde, skrivebordsstole og reoler samt konferencebord med stole, lamper, opslagstavler osv. Samtidig er huset forsynet med køkkengrej, så der kan laves kaffe/thé og serveres mad.

Skolens nye arkiv for administrationen (K27) er forsynet med nye reoler. Der er ryddet op og gjort klar til renovering i det gamle arkiv (K32), og det nye bogdepot er forsynet med tidsvarende arbejdspladser, så bogaf- og udleveringen kan

Til skemaopslagsmaskinerne i forhal og kantine samt til de violblå maskiner i festsalen er indkøbt nye borde og skrivebordsstole. Borde og stole er valgt i samråd med Bygningsudvalget. Specielt er elevrepræsentanterne blevet taget med på råd. Vi har nymøbleret edb-lokalerne 14ab i samme udstyr som mødelokale 28, som har brug for en fleksibel indretning, der hurtigt kan ændres (= borde på hjul).

I kantinen er opstillet et bordfodboldspil efter indstilling fra Fællesudvalget. Indkast 5 kr. Overskuddet deles mellem udlåner og skolen 50/50.

Indretning i øvrigt

For at løfte det æstetiske indtryk af skolen er et blåmalet monsturn, der tidligere fungerede som postreol og aflægningsplads til alskens ragelse, blevet erstattet af en postreol i træ ophængt på væggen og uden rod. Vi har endvidere udskiftet et antal forevne opslagstavler på gangene med nye i ensartet udførelse.

Til kantinen er indkøbt tilsvarende reoler til fralægning af diverse blade til eleverne, så vi slipper for, at de ligger og flyder overalt. Vi har indkøbt nye opslagstavler til kantinen og vil, når de bliver sat op, kræve diverse opslag og plakater fjernet fra glasdørene. Vi er p.t. ved at analysere, om og hvordan det intermistiske rygerafsniit i cykekælderen kan forskønnes.

Skolens ydre

Den højere standard, som blev nået ved oprydning, rydning og beplantning i efteråret 2001, er blevet fastholdt ved en systematisk (men også meget tidskrævende) indsats af pedellerne. Den store oprydning har betydet, at skolegården nu

finde sted under anstændige arbejdsvilkår. Det nye elevrådslokale (K8) er sat i stand og indrettet til brug for elevrådets arbejdsgruppe, skolebladet, Operation Dagsværk og andre elevgrupper, der har brug for en arbejdsplads.

fremtræder mere tiltalende og følgelig bruges mere af eleverne. Placeringen af Haugen Sørensen's kolossalmonument "En erindring mindre" og af en basketkurv har hver på deres måde bidraget hertil. De umiddelbare planer går på en ►

► fortsættelse af indsatsen især med færdiggørelse af renoveringen af Grønnegård I.

Der er renoveret tre ydre trapper, så de både fremtræder smukkere æstetisk og sikkerhedsmæssigt er mere forsvarlige at benytte. Det drejer sig om trapperne ved pigeidræt og ned til billedkunst samt renovering af en del af bastions-trappen foran idrætsbygningerne. Arbejdet udføres for amtslige midler.

Vi har selv taget initiativ til reparation af enkelte af hovedbygningens dækplader af gotlandsk marmor. Disse er desværre flere steder meget medtagne.

Vi er endelig i gang med udskiftning af et antal vinduer i stueetagen - ulovligt fastspændt for ikke at falde ud. Amtet har bevilget 150.000 kr., mens vi selv i første omgang har suppleret med 56.000 kr. af bygningsbudgetterne. Arbejdet er ikke afsluttet. Der skal udvikles vinduestyper fra bunden, som matcher de oprindelige. Arbejdet udføres af firmaet H.S. Hansen. Også her prioriterer vi de æstetiske og arkitektoniske hensyn, selvom vi let kunne have fundet billigere løsninger.

3,8 mio. og 300 m²

I foråret 2002 indkaldtes ønsker fra skolerne til

amtets store anlægsprioriteringskonference i november 2002. Vi var selvfølgelig også på pletten og formulerede ønsker til modernisering af skolen for i alt 32 mio. kr. Det drejede sig bl.a. om forslag til ombygning til større normalklasseværelser (12 lokaler slået sammen til 8), en nybygning med plads til nye normalklasseværelser (af 85 m²) til erstatning for de "mistede", renovering og nyetablering af elev- og lærertoletter, samling af administrationen, med modellokaler, depot- og samtalerum, renovering af kantinekøkkenet, ny minihal til idræt, renovering af skolegården og endelig en trappeadgang mod øst mellem kælder- og stueplan i bygningen.

Anlægsprioriteringskonferencen i november 2002 (senere flyttet til februar 2003) blev imidlertid kort over af de store sparerunder, så trods megen lydhørhed er vi i første omgang endt langt nede i prioriteringsbunken. Eller næsten. For herefter tog U&A i amtet selv et bemærkelsesværdigt initiativ: De pillede ud af vores ansøgning det, som vedrørte „de nye undervisningsformer“ og foreslog en finansiering af egne driftsmidler. Der står vi nu: Med en bevilling på 3,8 mio., som skal anvendes til en om- eller tilbygning på ca. 300 m² under overskriften "nye undervisningsformer". Og bevillingen skal afvikles i 2003.

Ja, ja - vi kan nok ikke løse alle de ovennævnte problemer på én gang, men vi forsøger at samle så meget som muligt og at få mest muligt ud af pengene. I skrivende stund undersøges en mulighed for at overdække et større areal på øst-bastionen (den ovennævnte betongrønnegård) og dér indrette et større studieområde med bibliotek og elevarbejdspladser. Vi håber, at der bliver mulighed for også i dette areal at indrette et par normalklasseværelser, således at vi ved sammenlægning af et par af de "gamle" lokaler kan skabe et passende antal fleksible lokaler med plads til både normalklasseundervisning og gruppearbejder samt adgang til et antal pc'er.

Anton Vinderslev
ledende inspektør og bygningsansvarlig

Den lange rejse

Følgende to små tekster er udarbejdet af 1.g-elever med inspiration fra Jorns gobelin. Opgaven i tværsprog lød på at lave digte med særligt fokus på henholdsvis substantiver og adjektiver.

Former & farver

Bølger og streger
danner former og farver
i gobelins stof.
Bjerge og floder mødes og bliver til ét
i et væld af liv.
Et eventyr udspiller sig
blandt riddere, trolde, drager og prinsesser.
En drømmeverden er opført
af former og farver.

Anne Højlund Nicolajsen, Troels Brøndgaard
Nissen, Katrine Fladeland Iversen og Astrid
Madsen, 1y

Den lange rejse

Langsomt, men dog taktfast
svæver jeg som en snehvid due
ud i det universale, farverige.
Ankommer brat
og føler straks det trykkende pres
fra farvernes eksistentielle berettigelse.
Snart vil dette drømmesynd forgå.
Tilbage vil kun være de fantastiske minder
om farvernes enorme mangfoldighed.

Andreas Peter de Dornonville, Christina
Groth Sørensen, Mariam Hassan og Anders
Kastberg Lillemose, 1y

UDVALG OG ARBEJDSGRUPPER

Skolebestyrelsen

Skoleåret 02/03 på ÅSG har i lighed med foregående år været præget af et højt aktivitetsniveau. En række udviklingsprojekter fra tidligere år er videreført og nye er sat i værk bl.a. med baggrund i de muligheder, der ligger i udviklingsprogrammet for ungdomsuddannelserne, som blev vedtaget af Folketinget for nogle år siden. Nogle af projekterne er nu blevet en naturlig del af dagligdagen på skolen. Det gælder ikke mindst den fleksible skemastruktur, som for to år siden blev iværksat som led i et stortilet helskoleforsøg, og som bl.a. har gjort hverdagen mere afvekslende for eleverne. Skolen står således godt rustet til de udfordringer, den kommende gymnasireform, som ventes indført fra august 2005, vil byde på.

Det er ikke stedet her at forholde sig nærmere til indholdet af en sådan reform, som man blot må håbe på får et bredt politisk flertal bag sig. Skolebestyrelsen er til gengæld som ansvarlig for skolens økonomi optaget af, at de krav til ændrede og mere differentierede undervisningsformer, som bl.a. vil være en følge af reformen, bliver fulgt op af de økonomiske ressourcer, som er nødvendige for at honorere kravene. Det gælder ikke alene med hensyn til moderne undervisningsmidler og efteruddannelse af lærere, men også – og ikke mindst – med hensyn til indretning af tidssvarende og fleksible undervisningslokaler samt nødvendigt IT-udstyr. Der er imidlertid på baggrund af allerede gennemførte og forventede besparelser i amtets budgetter, både på drifts- og på anlægssiden,

grund til betydelig bekymring for, om dette vil blive tilfældet. Bestyrelsen ser det derfor som en meget væsentlig opgave i de kommende år at arbejde for, at skolen får tilført de fornødne midler.

Det forløbne år har dog vist, at man trods alt ikke bør se alt for pessimistisk på økonomien, også selvom det kan se mørkt ud. Først og fremmest ligger det nu fast, at amtet trods besparelser har fundet midler til en projekteret tilbygning til skolen, som forventes opført næste år. Der vil i forbindelse hermed blive etableret et større antal eleverarbejdspladser, som skolen har et akut behov for. Endvidere er der i det forløbne år etableret en række gode arbejdspladser for lærerne i den tidligere pedelbolig, ligesom der også har været midler til nogle bygningsmæssige forbedringer, som har medført, at skole alt i alt fremstår i en pænere og bedre forfatning end for et par år siden. Det kan endelig her nævnes, at der som et led i skolens målsætning om bl.a. at styrke de naturvidenskabelige fag tidligere er sket en modernisering af faglokaler hertil. Hertil kommer, at skolen i begyndelsen af 2002 modtog fondsmidler, som har muliggjort oprettelsen af et center for mikroskalakemi, således at skolen også på dette felt, hvor der tillige foregår et aktivt samarbejde med Århus Universitet om en ny form for fysikundervisning, er med i forreste række.

Med henblik på at styrke arbejdet i skolebestyrelserne og på at få etableret et mere lø-

bende samarbejde med Århus Amt - i praksis med amtets BKU-udvalg, som har ansvaret for gymnasieområdet - blev der i maj 2002 på initiativ fra bestyrelsen her på skolen dannet en forening af skolebestyrelser i Århus Amt. Skolebestyrelsesforeningen har som sit formål at bidrage til at styrke kvaliteten i arbejdet i de enkelte skolebestyrelser og at virke for gymnasieskolernes interesser, ikke mindst på det økonomiske område, over for amtet. Foreningen er kommet godt i gang og omfatter langt de fleste skolebestyrelser i amtet. I tilslutning til foreningens første generalforsamling, som blev holdt på ÅSG lykkedes det således at få undervisningsministeren til at komme og holde et oplæg om regeringens udspil til en gymnasieform, som blev forelagt for Folketinget dagen efter.

Det er et led i skolebestyrelsens målsætning mindst en gang om året at afholde et arrangement, som appellerer bredt til alle med tilknytning til skolen og til borgere i lokalsamfundet. I februar i år havde skolebestyrelsen sammen med ASG's Venner og studietursudvalget inviteret til en foredragsaften med forfatteren og journalisten Carsten Jensen. Emnet var som led i forbedrelsen til 2.g'ernes studierejser rejsen som et dannelsesprojekt. Det forholdt Carsten Jensen sig - naturligvis - ret frit til, og det blev i øvrigt et både underholdende og levende foredrag, som gav anledning til stor spørgelyst bagfter. Og det gav utvivlsomt også stor inspiration, ikke alene til studieturene, men også til de elever, som tænker på at rejse ud, når de er færdige på skolen. Og det er bestemt ikke uvæsentligt i en globaliseret verden, hvor det bliver stadig mere nødvendigt at styrke arbejdet med skolens internationale profil.

Et andet – og meget levende - led i skolens profil er det musikke. Det kommer til udtryk i

hele grundtonen på skolen og viser sig i øvrigt på mangfoldige måder. Et af de mest markante udtryk herfor er traditionen med opsætning og opførelse af en musical. Dette sker hvert 3. år, således at alle elever får mulighed for at medvirke en gang i skoleforløbet. I januar i år blev musicalen Hair opført, og det blev en meget flot og gennemsmukalsk forestilling, som vakte stor begejstring hos både elever og forældre. Endnu større var oplevelsen dog formentlig for de mange deltagere, som herigennem erfarede styrken i at kunne arbejde på tværs af klasser og årgange.

Man kan læse om skolebestyrelsens opgaver og sammensætning på skolens hjemmeside, www.aasg.dk. Her kan man også finde referater fra bestyrelsens møder. Alle er i øvrigt velkomne til at henvende sig til bestyrelsen. Adresser og telefonnumre findes ligeledes på hjemmesiden.

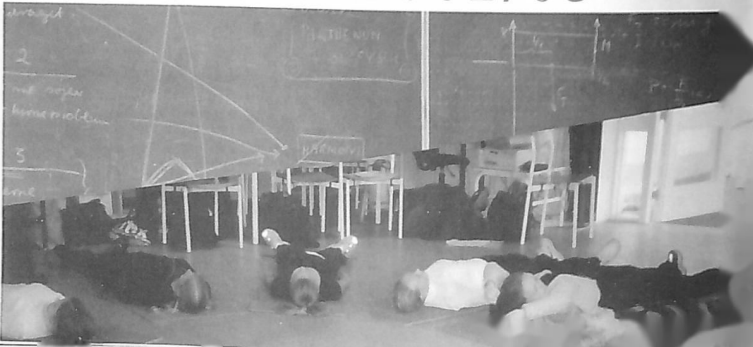
*Bjarne Bjørnskov Jensen
formand for bestyrelsen*

Arbejdsformer

anno 2002/03

Fællesudvalget

Fællesudvalget har til opgave at styrke trivsel og fællesskab for elever og personale på ÅSG. Specielt er udvalget ansvarligt for, at informationsmøderne om tirsdagen bliver afviklet tilfredsstillende samt for at arrangere fællestimearrangementer

Udvalget behandler bl.a. emner som ordensregler, rygepolitik, reklamepolitik, mobning, anskaffelser til frikvartersaktiviteter m.m.

Fællesudvalget består af tre elever og tre lærere. Vi mødes én gang om måneden, og alle er velkomne til at henvende sig til udvalget med

økonomisk og lavet en lille pebernøddehæpning i forbindelse med et informationsmøde i december.

I kantinen er der blevet opstillet et bord-fodboldspil, og overskuddet fra dette bruger fællesudvalget til indkøb af ting, der fremmer trivslen for eleverne i frikvartererne og efter skoletid. Indtil nu har vi indkøbt forskelligt "legetøj" i form af basketballbolde m.m. til elevbrug.

I første halvår af dette skoleår har vi som forsøg kort, at klasserne på skift skulle være ansvarlige for afviklingen af informationsmøderne. I

ideer og forslag til tiltag, der kan gavne den fælles trivsel.

I dette skoleår har udvalget stået for et par arrangementer og nogle få tiltag. Vi har afholdt et fællestimearrangement med Fruelæsk og Bøffer samt et med Klüvers Bigband. Derudover har FU været med til at finansiere et arrangement for 2. og 3.g tysk med Paul Bartsch, vi har støttet elevernes "klippe-julepynt-eftermiddag"

den forbindelse har vi produceret et stykke papir, der beskriver, hvad klasserne skal være opmærksomme på, når de står som arrangører, ligesom vi har været ude at orientere klasserne. Forsøget bliver evalueret for tiden, og alt tyder på, at eleverne overvejende er positive over for den måde at afvikle møderne på.

*På fællesudvalgets vegne
Helle Richardt*

Elevrådet

På Århus Statsgymnasium har vi som alle andre skoler med respekt for sig selv et elevråd. Dette er stedet, hvor den almindelige elevs forslag, bønner og klager bliver hørt og taget til efterretning. Det er stedet, hvor man kan kæmpe for sin sag, og hvor elevernes synspunkter i skoleanliggender bliver fremført. Og sidst, men ikke mindst, er det stedet, som lærere, inspektorer og rektor går til, hvis de vil rådføre sig med eleverne eller høre deres mening i en sag.

Elevrådet er nemlig på mange områder forskel-

ligt fra det, mange folk har været vant til i deres folke- og efterskoletid. Mange nye elever har umiddelbart den opfattelse, at elevrådet på ÅSG er identisk med det fra deres forrige skoler, men dette er ikke tilfældet. Hvor folkeskolernes elevråd måske nærmere var en appetitvækker for demokratisk indflydelse, er ÅSGs elevråd et fuldt ud fungerende, aktivt og indflydelsesrigt organ i skolen. Vi er altså ikke blot en flok elever, der råber op for at få "de voksnes" opmærksomhed, men bliver derimod behandlet som ligemænd og respekteret af ledelsen og lærerne.

Alt lige fra pro-Irak-krig demonstration over diverse urimelige elevforhold til en renovation af skolens toiletter eller en opsætning af et poolbord i kantinen kan diskuteres i elevrådet. Og mange af disse ting har også været oppe at vende i elevrådet inden for nyere tid. Elevrådet beskæftiger sig altså med både praktiske, ideologiske og skolestruktursmæssige emner.

Derfor er elevrådet også delt op i et antal af udvalg, som hver har deres elevrådsrepræsentanter. Disse udvalg, hvor der for det meste også er lærere og inspektorer med, har også deres egne udvalgs møder, hvor der er tid til at diskutere mere dybdegående og detaljeret omkring et emne, end elevrådet ville have tid til. Er man derfor specielt interesseret i en bestemt side af skolen, kan man som elevrådsrepræsentant melde sig ind i et udvalg og dermed gå mere i

dybden med dette udvalgs område(r). Disse udvalg melder så fra tid til anden tilbage til elevrådet med nyheder, så dette kan holde sig orienteret om al aktivitet i udvalgene.

Helt konkret er der et ugentligt møde i det lange frikvarter hver onsdag, og udover dette er der ca. en gang hver anden måned et større møde, som optager en hel lektion (dvs. 90 min.) Der skal helst være en eller to repræsentanter fra alle klasser på skolen. Disse vælges af de indi-

viduelle klasser, men bliver man ikke valgt, skal man ikke fortvivle, for alle er velkomne til elevrådets møder.

Så hvis du har en mening om, hvordan ÅSG hellere skal være, har en kanongod idé til arrangementer eller andet, eller blot føler dig uretfærdigt behandlet, så er elevrådet et glimrende sted at blive hørt. For vi bliver hørt.

Felix Klastrup, 2x

Elevrådet på arbejde

Operation dagsværk - mellem slaveri og frihed

"Uden uddannelse – ingen reel frihed". Sådan sagde Saunder Chaudery, en af de nyligt frigivne gælds-slaver i Nepal, som Operation Dagsværk modte på researchturen op til sidste års projekt. Når man lever i et moderne velfærdssamfund som Danmark, kan denne sammenhæng være lidt svær at forstå, men for de mennesker, som Operation Dagsværks projekter op gennem årene har støttet, er der ingen tvivl om, at dette er sandt. Det er grupper, som af forskellige årsager er blevet undertrykt eller udstødt, og som må finde sig i at leve under elendige forhold, bl.a. fordi de pga. manglende uddannelse ikke har nogen reel mulighed for at slippe ud af undertrykkelsen.

Saunder Chaudery er en af dem, der hele sit liv har levet under sådanne forhold. Han hørte nemlig til en undertrykt gruppe af jordløse, der indtil år 2000 har været tvunget til at arbejde under slavelignende forhold for at afbetale deres gæld til herremænd og jordejere. En gæld, som de ikke engang selv har stiftet - det gjorde deres fædre, da de blev fordrevet fra deres jord og ikke havde anden mulighed end at låne penge fra herremændene. Og en gæld, der ikke bliver mindre, selvom gælds-slaverne (på nepalesisk kaldet kamaiyaerne) har arbejdet af på den i flere generationer. I 2000 blev gælds-slaveriet så forbudt, efter at nepalesiske og udenlandske

NGOere havde lagt et massivt pres på den nepalesiske regering, men kamaiyaerne fik ikke reelt deres frihed. Mange blev smidt ud af godsejerne, der ikke var interesserede i at betale dem reel løn, og disse lever i dag i flygtningelejre under elendige forhold. Hvad ex-kamaiyaerne i dag ønsker er uddannelse. For uden uddannelse har de ingen mulighed for at skabe sig en ordentlig fremtid. Det var bl.a. pga. manglende uddannelse, at det var muligt for herremændene at udnytte dem, da de hverken kunne læse eller regne og dermed ikke vidste, at deres gæld aldrig blev mindre, ligegyldigt hvor meget de arbejdede.

Et slogan i Operation Dagsværk er "Vi giver én dag af vores uddannelse, for at andre kan få en uddannelse". Med OD handler det ikke kun om at samle penge ind, det handler også om, at vi ved at sætte os ind i projekterne lærer noget om andre kulturer, ligesom vi bliver mindet om, hvor stor en betydning uddannelse har, og hvor lidt der fra vores side skal til, for at vi kan give nogle mennesker en uddannelse, de kan bygge deres liv på. I år kunne OD-dagen ikke blive en undervisningsdag, pga. manglende tid til planlægning, men vi regner stærkt med, at vi næste år kan leve op til sloganet. Til gengæld var der i år omkring 300 af ÅSG's elever, der brugte en fredag på at arbejde med alt fra at slå græs for

deres mormor til at synge på strøget, så børn af gælds-slaver og andre fattige i Nepal kan få en uddannelse og dermed muligheden for et værdigt liv. Der var både på vores skole og over hele landet rigtig stor opbakning til årets projekt, og det blev da også et af de bedste indsamlingsresultater i mange år. På ÅSG fik de deltagende elever i alt optjent omkring 67.000 kr., hvilket må siges at være et enormt flot resultat, og på landsbasis løb indsamlingen helt op på omkring 7 millioner kr. Næste år er OD-projektet rettet mod Cambodja, eller mere præ-

cist cambodjanske piger, en meget udsat gruppe hvor en stor procentdel bliver prostituerede allerede i en tidlig alder. Projektet vil blive lidt anderledes end i år, fordi hovedfokus for kampagnen vil være et overordnet tema nemlig trafficking – altså kommer kampagnen også til at handle om handel med kvinder generelt, og ikke kun i Cambodja. Vi håber, at vi kan få et spændende projektforsøg igen næste år, og at vi kan slå indsamlingsresultatet fra i år!

Mathilde Hulgård, 3x

ÅSG's skoleblad

- om et udviklingsrigt skoleår

I løbet af dette skoleår har vi på skolebladet oplevet en positiv udvikling trods turbulens ved redaktionskifte. Da sidste skoleår sluttede, afsluttedes ligeledes størstedelen af den daværende redaktions gymnasietid, og skolebladets eksistens befandt sig i en gråzone. Et generelt ønske om, at skolebladet skulle bestå, førte til en ny redaktion, en ny arbejdsform og et nyt blad. Helt konkret betød det, at bladet skiftede navn fra "Nervøs Velour" til "Blikfang", så man var klar over, at der var tale om et nyt produkt.

Vores ønske på redaktionen har primært været, at vi vil underholde samt redegøre for livet på gymnasiet og berøre emner, som eleverne vil finde aktuelle og vedkommende. Om dette mål er nået, er op til den enkelte læser at bedømme, men det har under alle omstændigheder været en tilfredsstillende proces for aktørerne bag bladet. Vi har oplevet, hvordan reklame ved tirsdagsmøderne har øget interessen omkring bladet og oplevet respons samt kritik - positiv, som negativ - hvilket vi har været glade for.

Det har gennem hele skoleåret været vores hensigt at skaffe flere skribenter og aktører til bladet, da redaktionen desværre kun repræsenterer en lille del af den samlede elevflokk. Det er 2.g'ere (kommende 3.g'ere), som står for det primære ansvar vedrørende bladets tilbliven, men vi har heldigvis oplevet inputs fra udefrastående i løbet af året.

Da bladet gerne skulle bestå, nærer vi på redaktionen et stort håb til, at vi næste år vil opleve en større tilslutning blandt de fremtidige 1. og 2.g'ere. Jo flere skribenter, des større fleksibilitet og mulighed for at skabe et blad, som er skolens elever værdigt.

Vi ses til næste skoleår 03/04!

På vegne af redaktionen
Marie Herborg Krogh, 2d
Lise Høyer Eriksen, 2c

ÅSG's venner

Den 6. november 1992 afholdtes der stiftende generalforsamling i Århus Statsgymnasiums Venner.

Hensigten med ÅSG's Venner er at etablere en støtteforening for ÅSG af tidligere og nuværende forældre og elever og alle, der vil støtte ÅSG. Foreningens formål er dels at knytte en levende forbindelse mellem skolen og lokalsamfundet, dels at støtte sådanne formål, som ikke naturligt løses inden for skolens økonomiske rammer. Dette formål søges opfyldt bl.a. ved

- støtte til kulturelle/sportslige arrangementer
- fester for gamle elever
- støtte til internationale initiativer
- støtte til økonomisk vanskeligt stillede elever

I skoleåret 2002/03 har foreningen således været medansvarlig for fire arrangementer:

- En grønlandsaften med to kolleger, Anne-Lise Lykke-Andersen og Jens Damgaard
- Et causeri med forfatteren Carsten Jensen om "Rejsen som dannelse"
- Et lysbilledforedrag af tidligere lektor ved skolen Knud Schou-Jørgensen om en ekspedition til Amazon-landet
- Den årligt tilbagevendende fest for gamle elever

Derudover har foreningen givet økonomisk støtte til forskellige aktiviteter såsom elevudveksling, Operation Dagsværk, kantinen, 3.g'ernes revy, de kreative fag, en bordfodboldturnering og et jubilæumsarrangement. Endelig afvikles den økonomiske side af den årlige skolefest fremover i Venneforeningens regi.

Carl Sørensen og Marietje Hastrup

Lars Morell fortæller ÅSG's Venner om motiver i Jorns relief

RINGETIDER

Skoledagen på ÅSG er fra kl. 8.00 til kl. 15.00, bortset fra tirsdag, hvor undervisningen slutter kl. 15.10 pga. informationsmødet efter I. lektion. Ringetiderne fremgår af nedenstående:

LEKTION:	MANDAG, ONSDAG, TORSDAG OG FREDAG:	TIRSDAG:
I	8.00 - 9.30	8.00 - 9.30
II	9.45 - 11.15	10.00 - 11.30
III	11.45 - 13.15	12.00 - 13.30
IV	13.30 - 15.00	13.40 - 15.10

